

د بادشاهانو دویم کتاب

پېژندگلو

د تاریخ په دې شیبو کېنې د بې اتفاقی په وجه بنی اسرائیل په دوو بادشاهتونو تقسیم شوی ؤو، یهوداه او اسرائیل. خدای پاک پرله پسې پېغمبران راولېږل چې خلق د گناه د سزا نه خبر کړی خو د یهوداه او د اسرائیل خلقو او بادشاهانو دې ته هیڅ توجو ورنه کړه. د خدای پاک کلام همپشه د رښتیا او حکمت نه ډک دے. خدای پاک د پېغمبرانو په وسیلې سره کلام وکړو او د هغوی خبردارے همپشه رښتیا ثابت شو. دویم بادشاهان د نافرمانۍ هغه قیصه جاری ساتی کومه چې په اول بادشاهانو کېنې شروع شوې وه. په دې کتاب کېنې د حضرت الیاس د پېشگوۍ خدمت نه واخله د حضرت الیشع پورې څوک چې د حضرت الیاس نه پس پېغمبر شو د هغه د خدمت ذکر هم شامل دے. اسرائیل د باور نه کولو له وجې پستی طرف ته روان ؤو او آخرکار اسوریانو ورله شکست ورکړو. د جنوب خوا ته د یهوداه بادشاهی وه. د یهوداه ډېرو بادشاهانو په خدای پاک باندې ایمان لرلو او هغوی کوشش کولو چې د اسرائیل حالت ښه شی. خو خدای پاک د حضرت یسعیاہ او د نورو پېغمبرانو په وسیله د خبرداری نه پس د بابل د خلقو په ذریعه یهوداه ته د گناه سزا ورکړه او یروشلم یې قبضه کړو. د اویاؤ کالو دپاره یهوداه بابل ته بوتلے شول لکه څنگه چې حضرت یرمیاہ پېشگوۍ

کړې وه. د خلقو د بې ایمانۍ باوجود خدای پاک په خپله وعده قائم وو. د حفظ کولو دپاره ۱۳: ۲۳ آیت ”خو مالک خدای په هغوی مهربان او رحم کوونکې وو.“

د الیاس د اخزیاه بادشاه سره مخالفت

۱ د اسرائیل بادشاه اخیاب د مرگ نه پس، د موآب ملک د اسرائیل خلاف بغاوت وکړو. ۲ په سامریه کښې د اسرائیل بادشاه اخزیاه د خپل محل د بره کوټې د کړکې د جالی نه راپرېوتو او سخت زخمی شو. نو هغه پېغام وپړونکی ولېږل چې د عقرون په ښار کښې د فلسطیانو د خدای بعلزوب نه پوښتنه وکړې چې دې به روغ شی او که نه. ۳ خو د مالک خدای یوې فرېښتې الیاس ته حکم وکړو، چې هغه د تشبې پېغمبر وو، چې دې لار شی او د سامریه اخزیاه بادشاه پېغام وپړونکو سره ملاو شی او تپوس ترې نه وکړې چې، ”تاسو د عقرون خدای بعلزوب سره مشورې له ولې روان یئ؟ ځکه چې ستاسو خیال دا دې چې په اسرائیل کښې خدای نشته؟“ ۴ بادشاه ته ووايي چې، مالک خدای فرمائی چې ته به د کټ نه پانۀ څې، او خامخا به مړ شې. ”الیاس د مالک خدای په حکم عمل وکړو، ۵ او پېغام وپړونکی بادشاه ته راواپس شول. هغه ترې نه تپوس وکړو، ”تاسو ولې واپس راغلی؟“ ۶ هغوی ورته وویل، ”مونږ یو سپری سره ملاو شو او هغه مونږ ته وویل چې واپس لار شی او بادشاه نه تپوس وکړې چې، مالک خدای فرمائی، تا د عقرون خدای بعلزوب سره د مشورې دپاره پېغام وپړونکی ولې لېږلی دی؟ ځکه چې ستا خیال دا دې چې په اسرائیل

کڀني خُڏائِ نشته؟ نو په دې وجه تہ به د کټ نه پا نه څي، او
مړ به شي.“ (۷) بادشاه ترې نه تپوس وکړو، ”هغه سرے
څنگه ښکارېدو؟“ (۸) هغوی ورته ووئيل، ”د هغه سرې په
وجود پېر وپښته ؤو چې د څرمنې په پټۍ باندې يې ملا ترلې
وه.“ بادشاه ووئيل، ”هغه د تشبې الياس دے.“ (۹) بيا هغه د
پنځوسو سړو سره يو آفسر ولېرلو چې الياس راولی. آفسر
الياس پېدا کړو چې په يو غر باندې ناست وو او ورته يې
ووئيل، ”د خُڏائِ پاک خِدْمتگار. بادشاه تا له حُکم درکوی
چې لاندې راشه.“ (۱۰) الياس ورته وفرمائيل، ”که زه د خُڏائِ
پاک خِدْمتگار يم، نو د آسمان نه دې اور راشی او تا او ستا
سرې دې ووژنی.“ نو سمدستی اور راکوز شو او آفسر او د
هغه سرې يې ووژل. (۱۱) بادشاه د پنځوسو سړو سره يو بل
آفسر ورولېرلو چې هغه وروختلو او الياس ته يې ووئيل، ”د
خُڏائِ پاک خِدْمتگار، بادشاه تا له حُکم درکوی چې فوراً
لاندې راکوز شه.“ (۱۲) الياس ورته وفرمائيل، ”که زه د
خُڏائِ پاک خِدْمتگار يم، نو د آسمان نه دې اور راکوز شی او
تا او ستا سرې دې ووژنی.“ نو سمدستی اور راکوز شو او
آفسر او د هغه سرې يې ووژل. (۱۳) بادشاه يو ځل بيا د
پنځوسو سړو سره يو آفسر ورولېرلو. هغه غره ته وختلو، هغه
د الياس په مخکښې ټيټ شو او سوال زاری يې ورته وکړه
چې، ”د خُڏائِ پاک خِدْمتگار، په ما او زما په سړو باندې
رحم وکړه. زمونږ ژوند بچ کړه.“ (۱۴) هغه نور دوه آفسران او
د هغوی سرې په آسمانی اور باندې وژلے شوی دی، خو په
ما باندې رحم وکړه.“ (۱۵) د مالک خُڏائِ فرېښتې الياس ته
وفرمائيل، ”هغه سره لار شه او پرېره مه.“ نو الياس د هغه
آفسر سره بادشاه له لارو (۱۶) او بادشاه ته يې وفرمائيل،

”مالِک خُدائِ داسې فرمائی چې تا وِلي د عقرون خُدائِ
 بعل زبوب نه تپوس دپاره پېغام وړونکی لېرلی ؤو؟ ستا خه
 خیال وو چې په اسرائیل کښې خُدائِ نشته؟ نو په دې وجه ته
 به روغ نه شي، او خامخا به مړ شي.“ (۱۷) لکه څنگه چې
 مالِک خُدائِ د الیاس په ذریعه فرمائیلي ؤو، اخزیاہ مړ شو.
 د اخزیاہ زامن نه ؤو، نو د یهوداہ بادشاہ د یهوسفط زوی
 یهورام د بادشاہی په دویم کال د اخزیاہ ورور یورام د هغه نه
 پس بادشاہ جوړ شو. (۱۸) اخزیاہ بادشاہ چې نور هر خه هم
 کړی ؤو هغه د اسرائیل د بادشاہانو په تاریخ کښې لیکلے
 شوی دی.

د الیاس آسمان ته خپژولے کېدل

۲ (۱) هغه وخت راغلو چې مالِک خُدائِ الیاس په یو
 زورور باد کښې بره آسمان ته وخپژوی. الیاس او الیشع د
 جلجال نه روان شول، (۲) او په لار کښې الیاس الیشع ته
 وفرمائیل، ”اوس دلته پاتې شه، مالِک خُدائِ ما له حکم
 راکړے دے چې بیتایل ته لاړ شم.“ خو الیشع ورته
 وفرمائیل، ”زه د ژوندی مالِک خُدائِ او تا سره په خپله
 وفاداری قسم کوم چې زه به تا نه لاړ نه شم.“ نو هغوی
 بیتایل ته روان ؤو. (۳) د پېغمبرانو یوه ډله د بیتایل نه
 راووتله، الیشع له لاره او د هغه نه یې تپوس وکړو، ”تا ته پته
 ده خه چې مالِک خُدائِ نن ستا نه نېک بوځی؟“ الیشع ورته
 وفرمائیل، ”آو، ما ته پته ده، خو دا خبره مه کوی.“ (۴) بیا
 الیاس الیشع ته وفرمائیل، ”اوس ته دلته پاتې شه، مالِک

خُدائِ ما له حُڪم راکرے دے چي یریحو ته لارِ شم۔“ خو
الیشع ورتہ وفرمائیل، ”زہ د ژوندی مالکِ خُدائِ سرہ او تا
سرہ پہ خپله وفاداری قسم کوم چي زہ بہ ستا نہ لارِ نہ شم۔“
نو هغوی یریحو ته لارل۔ ﴿٥﴾ د پبغمبرانو یوہ دلہ چي هلته
اوسبده الیشع له لارہ او د هغہ نہ یی تپوس وکړو، ”تا ته پته
ده خہ چي مالکِ خُدائِ نن ستا نہ ستا نپک بوخی؟“ الیشع
ورته وفرمائیل، ”آو، ما ته پته ده، خو بشہ بہ دا وی چي تاسو
ونہ وایئ۔“ ﴿٦﴾ نو الیاس الیشع ته وفرمائیل، ”دلته پاتې شه،
مالکِ خُدائِ ما له حُڪم راکرے دے چي د اُردن سیند ته لارِ
شم۔“ خو الیشع ورتہ وفرمائیل، ”زہ د ژوندی مالکِ خُدائِ او
ستا په سر قسم خورم چي زہ بہ تا نہ لارِ نہ شم۔“ نو هغوی
دوارہ روان شول، ﴿٧﴾ او پنخوس پبغمبران ورپسې لارل۔
الیاس او الیشع د اُردن سیند سرہ ودرېدل او هغه پنخوس
پبغمبران ترې نہ لږ لرې ودرېدل۔ ﴿٨﴾ بیا الیاس خپله چوغه
وویستله، راغونډه یې کړه او سیند یې ورباندې ووهلو، اوبہ په
دوہ حصو کبني تقسیم شوې او هغه او الیشع په اوچه زمکه
باندې د سیند نہ پورې وتل۔ ﴿٩﴾ هلته، الیاس الیشع ته
فرمائیل، ”د هغې نہ مخکبني چي زہ ستا نہ بوتلے شم ما ته
ووايه چي زہ ستا دپاره خہ وکړم۔“ الیشع ورتہ وفرمائیل، ”ما
له دې ستا د روح یو په دوہ برخه راکرے شی۔“ ﴿١٠﴾ الیاس
ورته وفرمائیل، ”تا یو مشکل خیز غوښتے دے، خو چي کله
زہ ستا نہ جدا کړے شم او تہ مې په ختلو وویني نو دا بہ تا
ته ملاو شی، خو کہ تہ مې ونہ ویني، نو دا بہ تا ته نہ
ملاوېږي۔“ ﴿١١﴾ کله چي هغوی روان وُو او خبرې یې کولې،
نو ناخپه یوہ د اور جنگی گاډی چي د اور آسونو رابشکله د
هغوی مینغ ته راغله او یو زورور باد الیاس بره آسمان ته

وخېڙولو. (۱۲) ايشع دا وليدل او الياس ته يې چغه كړه،
 ”زما پلاره، زما پلاره. گوره، د اسرائيل جنگي گاپو او په دې
 سوارو كسانو زما نېك يورپو.“ او چې څنگه هغه د نظر نه
 پناه شو، نو ايشع د غم نه خپلې جامې وشلولې. (۱۳) بيا هغه
 د الياس هغه چوغه راواخستله چې كومه د الياس نه
 غورزېدلې وه او واپس لاړو او د اردن په غاړه باندې ودرېدو.
 (۱۴) هغه د الياس په چوغه باندې اوبه ووهلې او وې فرمائيل،
 ”مالك خدائ، د الياس خدائ پاك چرته دے؟“ نو هغه اوبه
 بيا ووهلې او اوبه تقسيم شوې او هغه بل خوا پورې وتو. (۱۵)
 د يريحو پنځوسو پېغمبرانو هغه وليدو او ورته يې وفرمائيل،
 ”د الياس روح د ايشع سره دے.“ هغوى د هغه سره ملاوېدو
 له لارل، د هغه په مخكېنې زمكې ته د عزت نه ټيټ شول (۱۶)
 او ورته يې ووئيل، ”دلته مونږ پنځوس سړى يو چې ټول تكړه
 يو. راځئ چې لاړ شو او ستا نېك ولټوو. كېدے شى چې د
 مالك خدائ روح هغه وړے وى او چرته په غريا وادى كېنې
 يې پرېښے وى.“ ايشع ورته وفرمائيل، ”تاسو به نه ځئ.“
 (۱۷) خو هغوى بيا بيا ووئيل نو هغه پرېښودل چې لاړ شى.
 هغه پنځوسو كسانو درې ورځې لټون وكړو خو هغه يې ونه
 موندلو. (۱۸) كله چې هغوى راواپس شول نو ايشع تر اوسه
 پورې په يريحو كېنې وو. ايشع ترې نه تپوس وكړو، ”ما
 تاسو ته وئيلې نه ؤو څه چې مة ځئ؟“

د ايشع معجزې

(۱۹) د يريحو څه سړى ايشع له لارل او ورته يې ووئيل،
 ”صاحب، تا ته پته ده چې دا يو ښه ښار دے، خو اوبه يې

بني نۀ دی او زمکه يې شاره ده. (۲۰) نو هغه حُکم وکړو چې، ”په يو نوي لوبني کبني لږه مالگه واچوئ او ما له يې راوړئ.“ نو هغوئ ورله مالگه راوړه، (۲۱) او هغه چيني ته لاړو او مالگه يې په اوبو کبني واچوله او وې فرمائيل، ”مالک خدائ داسې فرمائي، زۀ دا اوبۀ صفا کوم، نو نور څوک به نۀ مری او زمکه به شاره نۀ وی.“ (۲۲) او هغه اوبۀ تر اوسه پورې صفا دی، لکه څنگه چې ايشع فرمائيلي وؤ چې داسې به وی. (۲۳) ايشع د يريحو نه روان شو چې بيتايل ته لاړ شی او په لار کبني څۀ هلکان د بناړ نه راووتل او په هغه پورې يې توقې کولې. هغوئ چغې وهلې، ”د دې ځائ نه لاړ شه گنجيه.“ (۲۴) ايشع راوگرځېدو، هلکانو ته يې وکتل او د مالک خدائ په نوم يې په هغوئ لعنت ووئيلو. نو د ځنگل نه دوه مېلوگانې راووتلې او دوه څلوېښت هلکان يې ټوټې ټوټې کړل. (۲۵) ايشع د کرمل غر ته روان وو او وروستو سامريه ته راواپس شو.

د اسرائيل او موآب په مينځ کبني جنگ

۳ (۱) نو د يهوداه بادشاه يهوسفط د بادشاهي په اتلسم کال، د اخي اب زوئ يورام د اسرائيل بادشاه شو او په سامريه باندې يې دولس کاله بادشاهي وکړه. (۲) هغه د مالک خدائ خلاف گناه کړې وه، خو د خپل پلار يا د خپلې مور ايزبل په شان خراب نۀ وو او د بعل هغه بُت يې راوغورزولو کوم چې د هغه پلار جوړ کړے وو. (۳) خو يورام د نباط زوئ يربعام په شان گناه کوله. يورام اسرائيليان

د گناه طرف ته بوتل او دا گناه يې نه پرېښودله. (۴) د

موآب بادشاه ميسا به گډې ساتلې او هر کال يې سل زره گډوړی او د سلو زرو گډو وړی د اسرائيل بادشاه له په

محصول کښې ورکولې. (۵) خو چې د اسرائيل بادشاه

اخي اب مړ شو، نو ميسا د اسرائيل خلاف بغاوت وکړو. (۶)

نو يورام سمدستی د سامريه نه لاړو او خپل ټول فوجيان يې

راغونډ کړل. (۷) هغه د يهوداه بادشاه يهوسفت له دا پېغام

ولېرلو، ”د موآب بادشاه زما خلاف بغاوت کړې دې، ته به

د هغه خلاف په جنگ کښې زما ملگرتيا کوې څه؟“ يهوسفت

بادشاه ورته په جواب کښې وويل، ”زه به ستا ملگرتيا وکړم،

زما سرې، آسونه او زه ستا د حکم لاندې يو. (۸) خو د

حملې دپاره به په کومه لار خو؟“ يورام ورته وويل، ”مونږ به

د اډوم په صحرا کښې په اوږده لار باندې لاړ شو.“ (۹) نو

يورام بادشاه او د يهوداه او اډوم بادشاهان روان شول. د اوو

ورځو د منزل نه پس، د هغوی سره اوبه ختمې شوې او د

سړو او د ځناورو دپاره لږې هم پاتې نه شوې. (۱۰) يورام

بادشاه په خفگان کښې وويل، ”افسوس، مالک خدای مونږ

درې واړه دلته د دې دپاره راوستي يو چې موآبيانو ته مو

حواله کړی.“ (۱۱) يهوسفت تپوس وکړو، ”دلته داسې پېغمبر

نشته څه چې د هغه په ذريعه مونږ د مالک خدای نه تپوس

وکړو؟“ نو د يورام بادشاه د فوج يو آفسر ورته وويل، ”د

سافط زوی اليشع دلته شته. هغه د الياس مددگار وو.“ (۱۲)

يهوسفت بادشاه وويل، ”مالک خدای د هغه په ذريعه کلام

کوی.“ نو هغه درې بادشاهان اليشع له لارل. (۱۳) اليشع د

اسرائيل بادشاه ته وفرمائيل، ”زه په تا باندې څه وکړم، هغه

پېغمبرانو له لار شه چې ستا مور او پلار ورسره مشوره

کوله. “خو یورام ورته ووئیل،” نه، ځکه چې دا مالک خدای
 وو چې مونږ درې بادشاهان یې راغونډ کړو چې موآبیانو ته
 مو حواله کړی. (۱۴) ایسح ورته وفرمائیل، “زه د هغه
 ژوندی ربُ الافواج په نوم قسم کوم د چا چې زه خدمت
 کوم، که ما ستاسو د ملگری د یهوداه بادشاه یهوسفط عزت
 نه کولې نو ما به ستاسو دپاره هیڅ هم نه وو کړی. (۱۵)
 اوس ما له د موسیقی والا راوله.” نو کله چې هغه موسیقی
 وغږوله، نو مالک خدای په ایسح باندې وحی نازله کړه، (۱۶)
 او ایسح وفرمائیل، “مالک خدای داسې فرمائی، دا اوچه
 وادی به د اوبو د پندونو نه پکه شی. (۱۷) تاسو به هیڅ باران
 یا هوا ونه وینی، خو دا نهر به بیا هم د اوبو نه پک شی او
 تاسو، ستاسو څاروی او نور ځناور به اوبه وڅښی. (۱۸) خو
 دا کار کول د مالک خدای دپاره آسان دے، هغه به تاسو له
 په موآبیانو باندې فتح هم درکړی. (۱۹) تاسو به د هغوی د
 پخو دېوالونو والا ټول بسائسته بناړونه فتح کړی، تاسو به
 ټولې بڼې ونې راوغورزوی، ټولې چینې به بندې کړی او د
 هغوی ټول آباد پتی به تباہ کړی او په کابو به یې پټ کړی.”
 (۲۰) په ورپسې سحر، د سحر د نذرانې په وخت، د اډوم د
 طرف نه اوبه راوبهدلې او ملک د اوبو نه پک شو. (۲۱) کله
 چې موآبیان خبر شول چې هغه درې بادشاهان په هغوی
 باندې د حملې دپاره راغلی دی، نو هغه ټول بوډاگان او
 ځوانان سرې راوغوښتې شول چا چې جنگ کولې شو او
 هغوی د حد په پوله باندې د جنگ دپاره ودرولې شول. (۲۲)
 په ورپسې سحر چې هغوی پاڅېدل، نو نمر په اوبو باندې
 ځلېدو او اوبه د وینو په شان سرې ښکارېدلې. (۲۳) هغوی په
 حبرانتیا سره ووئیل، “گوری، دا خو وینه ده، هغه درې

لسکرو به د یو بل سره جنگ کړې وی او ټول به مړه شوی وی. راځئ چې مالِ غنیمت راغونډ کړو.“ (۲۴) خو چې کله هغوی خپمو ته ورسېدل، نو اسرائیل ورباندې حمله وکړه او واپس یې وشړل. اسرائیلیان د موآب ملک پورې په هغوی پسې ؤو او په تلو تلو کښې یې هغوی وژل (۲۵) او د هغوی ښارونه یې تباہ کول. کله چې هغوی د آباد پتی نه تېرېدل، نو هر یو اسرائیلي به یو کانی وراچولو چې په کانیو به پټ شو، هغوی ټولې چینې هم بندې کړې او ټولې ښې ونې یې راوغورزولې. په آخر کښې صرف د قیرحراست شاهي ښار پاتې شو او چې د کومو سړو سره لیندې وې نو هغوی دا ښار محاصره کړو او حمله یې ورباندې وکړه. (۲۶) کله چې د موآب بادشاه ته پته ولگېده چې جنگ بائیلی، نو هغه خپل اووه سوه د تورو والا فوجیان د ځان سره کړل او د دشمن په صفونو کښې یې د ځان دپاره د لارې جوړولو کوشش وکړو چې د شام بادشاه له وتبستی، خو هغه ناکامه شو. (۲۷) نو هغه خپل مشر زوی د ځان سره بوتلو چې کوم د هغه نه پس بادشاه جوړېدو او هغه یې په دېوال باندې د سوزېدونکې نذرانې په توگه پېش کړو. نو په اسرائیل سخت قهر نازل شو او هغوی د ښار نه راوگرځېدل او خپل ملک ته راواپس شول.

د الیشع د یوې غریبې کونډې مدد کول

۴ (۱) د پېغمبرانو د یوې ډلې د یو پېغمبر کونډه الیشع له لاره او ورته یې ووئیل، ”صاحبه، زما خاوند مړ دی. لکه

ڇنگه ڇي تا ته پته ده ڇي هغه د مالڪ خدائ نه ڀربدو، نو ما له قرض خوا راغلي دے ڇي زما دوه زامن بوخي او خپل غلامان پي جوڙ ڪري.“ (۲) هغه ترې نه تپوس وڪرو، ”زه ستا ڊپاره ڇه وڪرم؟ ما ته ووايه ڇي ستا په ڪور ڪبني ڇه شته؟“ هغي ورته ووييل، ”د زيتونو تپلو د يو وڀوڪي لوبني نه بغير هيخ هم نشته.“ (۳) ايشع هغي ته وفرمائيل، ”خپلو ٽولو گاونڊيانو ڪره لاره شه او ڇي ڇومره ڀڀر ڪبدي شي د هغوي نه خالي لوبني وخواڀه. (۴) بيا ته او ستا زامن ڪور ته لاره شي، دروازه بنده ڪري او په لوبنو ڪبني تپل اچول شروع ڪري. ڇي يو لوبني ڊڪيري نو هغه يو طرف ته اڀري.“ (۵) نو هغه بنهه خپلو زامنو سره ڪور ته دننه لاره، دروازه پي بنده ڪره، د زيتونو هغه وڀوڪي لوبني پي واخستلو او تپل پي په لوبنو ڪبني اچول او د هغي زامنو ورله لوبني راوڀل. (۶) ڪله ڇي هغوي ٽول لوبني ڊڪ ڪڙل، نو هغي ترې نه تپوس وڪرو ڇي نور شته. نو يو زوي ورته ووييل، ”نور نشته.“ نو د تپلو بهڀدل بند شول. (۷) هغه واپس ايشع پڄمبر له لاره او هغه ورته وفرمائيل، ”د زيتونو تپل خرڇ ڪره او خپل ٽول قرض ختم ڪره او ڇي پبسي پاتي شي نو په هغي باندې ته او ستا زامن خپله خرچه ڪوي.“

ايشع او د شونيم مالداره بنهه

(۸) يوه ورځ ايشع شونيم ته لاڀو، چرته ڇي يوه مالداره بنهه اوسڀده. هغي هغه له د روتي دعوت وڪرو، بيا ڇي هغه ڪله هم شونيم ته تلو نو د هغي په ڪور ڪبني به پي روتي خورله. (۹) هغي خپل خاوند ته ووييل، ”دلته ڇي ڪوم سرے

اکثر راڻی نو زما دا یقین دے ڇي هغه د خدائِ پاک

خدمتگار دے. (۱۰) راڻه ڇي په چت باندې يوه وره کوټه

جوړه کړو، يو کټ، مېز، کُرسی او يوه ډيوه به په کبني کېږدو

او ڇي هغه کله مونږ له راڻي نو هلته به پاتي کيږي. (۱۱) يوه

ورځ هغه راغلو او د آرام دپاره خپلې کوټې ته وختلو. (۱۲) نو

هغه خپل نوکر جيحازي ته وفرمائيل ڇي، ”لار شه او هغه

شونيمي بنځه راوغواړه.“ کله ڇي هغه راغله، (۱۳) نو هغه

جيحازي ته وفرمائيل، ”هغې ته ووايه ڇي زمونږ د ضرورتونو

پوره کولو دپاره يې کوم تکليف کړې دے نو د دې په بدل

کبني زه د هغې دپاره څه وکړم. کېدے شي ڇي هغه ما ته

ووايي ڇي بادشاه يا د فوج مشر له لار شم او د هغې سفارش

وکړم.“ هغې ورته ووييل، ”زما خلق زما خيال ساتي.“ (۱۴)

اليشع د جيحازي نه تپوس وکړو، ”نو زه د هغې دپاره څه

وکړم؟“ هغه ورته ووييل، ”خبره دا ده ڇي د هغې بچي نشته

او د هغې خاوند يو بوډا سرې دے.“ (۱۵) اليشع حکم وکړو،

”هغې ته ووايه ڇي دلته راشي.“ نو هغه راغله او د دروازې په

خوله کېني ودرېدله، (۱۶) اليشع هغې ته وفرمائيل، ”په

راتلونکي کال کېني هم په دې وخت کېني به تا په خپل غېږ

کېني يو زوی نيولے وي.“ هغې ووييل، ”صاحبه، ما ته دروغ

مه وايه. ته د خدائِ پاک خدمتگار يې.“ (۱۷) خو لکه څي

څنگه اليشع فرمائيلي وؤ، په ورپسې کال تقريباً هم هغه وخت

د هغې يو زوی پېدا شو. (۱۸) کله ڇي هلک لوی شو نو يوه

ورځ هغه بهر خپل پلار له ووتلو، پلار يې د لوگرو سره په پتي

کېني وو. (۱۹) ناڅاپه هغه خپل پلار ته چغه کړه، ”زما په سر

څه وشول. زما سر خوږيږي.“ پلار يې يو نوکر ته ووييل،

”هلک خپلې مور له بوځه.“ (۲۰) هغه نوکر هلک واپس خپلې

مور له بوتلو، او تر هغې پورې يې په غېږ كېنې نيولې وو،
 چې د غرمې په وخت هغه مړ شو. (۲۱) هغې هغه د اليشع
 كوټې له يوږو، هغه يې په كټ كېنې واچولو او لاړه، دروازه
 يې وړپسې بنده كړه. (۲۲) بيا يې خپل خاوند راوغوښتلو او
 ورته يې ووييل، ”يو نوكر د خر سره دلته راولېږه چې زه زر
 زر د خدائ پاك خدمتگار له لاره شم او بيا واپس راشم.“
 (۲۳) خاوند ترې نه تپوس وكړو، ”ته نن ولې روانه شوې؟ نن
 خونه د سبت ورځ ده او نه د نوې مياشتې اختر دى.“ هغې
 ورته ووييل، ”خبر به شى.“ (۲۴) بيا هغې خركته كړو او نوكر
 له يې حكم وركړو، ”څومره تېز چې خرتلې شى نو بو يې
 څه او چې ما درته وئيلې نه وى نو چې په مزه يې نه كړې.“
 (۲۵) نو هغه روانه شوه او د كرمل غر ته لاړه، چرته چې
 اليشع وو. اليشع هغه د لرې ځاى نه وليده چې راروانه وه او
 خپل نوكر جىحازى ته يې وفرمائيل، ”گوره، هغه بنځه د
 شونيم نه راغله. (۲۶) هغې له تېز ورشه او دا معلوم كړه چې
 هغه، د هغې خاوند، د هغې زوى په خبر دى.“ هغه بنځې
 جىحازى ته ووييل، ”او، هر څه په خير دى.“ (۲۷) خو چې
 كله هغه په غره باندې اليشع له راغله نو هغه د اليشع په
 مخكېنې ټيټه شوه او هغه ته په پښو پرېوته. جىحازى هغې له
 ديكه وركوله چې اليشع ورته وفرمائيل، ”هغه پرېږده، ته دا نه
 گورې چې ډېره زياته خفه ده؟ او مالک خدائ ما ته نه دى
 وئيلې چې څه شوى دى.“ (۲۸) بنځې هغه ته ووييل،
 ”صاحب، ما ستا نه زوى غوښته وو څه؟ ما تا ته نه وؤ
 وئيلې چې زما اميدونه مه راپاخوه؟“ (۲۹) اليشع جىحازى له
 مخ راوړولو او ورته يې وفرمائيل، ”ځان تيار كړه، زما امسا
 واخله او لاړ شه. په لاره باندې د چا سره سلام دعا مه كوه

او کۀ په تا څوک سلام اچوی نو جواب هم مۀ ورکوه. هغه کور ته سیدها لار شه او زما امسا د هلک په مخ باندې کېږده. (۳۰) د هلک مور الیشع ته وویل، ”زما دې په ژوندی مالک خدای او ستا په سر قسم وی چې زۀ به ستا نه بغېر لارۀ نه شم.“ نو الیشع د هغې سره لارو. (۳۱) جیحازی وړاندې لارو او د هلک په مخ یې امسا کېښوده، خو هیڅ آواز یا د ژوند څۀ علامت په کېښې نه وو. نو هغه د الیشع سره ملاوېدو دپاره واپس لارو او ورته یې وویل، ”هغه هلک خو پا نۀ څېدو.“ (۳۲) کله چې الیشع ور ورسېدو، نو هغه کوټې ته یواځې دننه لارو او وې لیدل چې هلک په کټ باندې مړ پروت دے. (۳۳) هغه دروازه بنده کړه او مالک خدای ته یې سوال وکړو. (۳۴) بیا هغه کټ له لارو او په هلک وړېږوتلو، خپله خولۀ یې د هلک په خولۀ کېښوده، سترګې د هغه په سترګو او لاسونه یې د هلک په لاسونو کېښودل. بیا هغه د هلک د پاڅه ځملاستو، نو هلک گرمېدو. (۳۵) الیشع پاڅېدو، په کوټه کېښې وگرځېدو او واپس لارو او په هلک باندې ځملاستو. هلک اووۀ ځل انتوشی وکړو او بیا یې سترګې وغړولې. (۳۶) الیشع جیحازی راوغوښتلو او ورته یې وفرمائیل چې، ”د هلک مور راوغواړه.“ کله چې هغه راغله، نو هغه ورته وفرمائیل، ”زوی دې واخله.“ (۳۷) نو هغه د الیشع په پښو پرېوتله، زمکې ته ټیټه شوه، او بیا هغې خپل زوی واخستلو او لارۀ.

دوه نورې معجزې

(۳۸) کله چې الیشع جیحالی ته راواپس شو، نو په هغه ملک

کښې قحط وو. د پېغمبرانو يوه ډله د هغه په وړاندې ناسته وه، هغه خپل نوکر ته وفرمائيل چې په اور باندې يو غټ لوبښې کېږده او د هغوی دپاره بنوروا تياره کړه. (۳۹) د هغوی نه يو کس پټو ته لاړو چې څه بوټي راټول کړي. هغه د ځنگلي کدو يو بوټي وموندلو او د ځنگلي کدوانو نه يې يوه غېږه راټوله کړه. هغه دا راوړل، پرې يې کړل او په بنوروا کېښې يې واچول، خو په دې نه پوهېدو چې دا څه شے دے. (۴۰) بنوروا هغه سړو ته واچولے شوه چې وې خوري، خو چې څنگه يې دا وځکه نو هغوی ايشع ته وفرمائيل، ”اے د خدای پاک خدمتگار. په دې لوبښې کېښې خو زهر دی.“ او هغوی دا نه شوه خوړلے. (۴۱) ايشع څه اوږه راوغوښتل، لوبښې کېښې يې واچول او وې فرمائيل، ”هغوی ته لږه نوره بنوروا واچوه.“ نو په لوبښې کېښې بنوروا ټيک شوه. (۴۲) يو بل ځل، د بعل سلیسه نه يو سړے راغلو، ايشع له يې شل روټي راوړې چې په هغه کال د اوريشو د اول فصل نه تيارې شوې وې او څه تازه وږي يې هم راوړل. ايشع خپل نوکر ته وفرمائيل چې، ”د پېغمبرانو قبيلې له دا خوراک ورکړه،“ (۴۳) خو هغه ورته وفرمائيل، ”سلو سړو ته دا خوراک څنگه کېږدم؟“ ايشع ورته وفرمائيل، ”هغوی له يې ورکړه چې وې خوري، ځکه چې مالک خدای فرمائي چې هغوی به ورباندې ماږه شي او ترې نه پاتې به هم شي.“ (۴۴) نو نوکر روټي د هغوی په مخکښې کېښوده او لکه چې څنگه مالک خدای فرمائيلی و، هغوی ټولو روټي وخوړه او څه ترې نه پاتې هم شوه.

۱ نو د شامی فوج مشر نعمان، د شام د بادشاه یو پېر

عزتمند کس وو، ځکه چې د نعمان په ذریعه مالک خدای

شامی فوج له فتح ورکړې وه. هغه یو تکړه فوجی وو، خو د

جذام بیماری یې لرله. ۲ د اسرائیل خلاف په یوه حمله

کښې، شامیانو یوه وړه اسرائیلی جینی بوتله، چې هغه د

نعمان د بنځې نوکره شوه. ۳ یوه ورځ هغې خپلې نېکې ته

وویل، ”زما خواهش دے چې زما نېک هغه سامری پېغمبر

له لار شى. نو د هغه په ذریعه به زما نېک د جذام نه روغ

شى.“ ۴ کله چې نعمان دا واورېدل، نو هغه بادشاه له لارو

او چې جینی څه وئیلی و هغه یې ورته وویل. ۵ بادشاه

ورته وویل، ”د اسرائیل بادشاه له لار شه او دا خط هغه له

یوسه.“ نو نعمان روان شو او د سپینو زرو دېرش زره سیکې،

شپږ زره د سرو زرو سیکې او لس جوړه ښې جامې یې

یورې. ۶ هغه چې کوم خط د اسرائیل بادشاه له وړې وو

په هغې کښې وئیلے شوی و، ”کله چې دا خط درورسی نو

تہ به زما آفسر نعمان وپېژنې. زه غواړم چې تہ د هغه د جذام

علاج وکړې.“ ۷ کله چې د اسرائیل بادشاه دا خط وکتلو،

نو هغه د یرې نه خپلې جامې وشلولې او وې وئیل، ”د شام د

بادشاه دا خیال دے چې زه دا جذامی سرے روغ کړم؟ ولې

زه خدای پاک یم، چې ژوندی کول او مړه کول کوم؟ هغه په

دې کوشش کښې دے چې ما سره جنگ شروع کړی.“ ۸

کله چې الیشع پېغمبر د دې نه خبر شو، نو هغه بادشاه له دا

خبر ورواېرلو، ”تہ ولې خفه یې؟ هغه سرے ما له راولېره، نو

هغه ته به پته ولگی چې په اسرائیل کښې پېغمبر شته.“ ۹ نو

نعمان د خپلو آسونو او جنگي گاپو سره لارو او د اليشع د
 کور د دروازې په خوله کبني ودرېدلو. (۱۰) اليشع يو نوکر
 بهر ورو لېږلو چې هغه ته ووائی چې، ”لار شه او خپل ځان د
 اردن په سيند کبني اووه ځل ووينځه، نو ستا څرمن به بيا
 بنه شی او ته به د جذام نه روغ شي.“ (۱۱) خو نعمان غصه
 شو او لارو او وې وئيل، ”زما خيال دا وو چې هغه به خامخا
 ما له راوځي، مالک خدای خپل خدای پاک ته به سوال
 وکړي او زما د بيمارې څرمني د پاسه به خپل لاس ونيسي او
 زه به روغ شم. (۱۲) په دمشق کبني د ابانه او فرفر سيندونه
 په اسرائيل کبني د ټولو سيندونو نه بنه نه دی څه؟ ما په هغه
 سيندونو کبني خپل ځان نه شو وينځلې چې روغ شوې
 وې.“ نو هغه راواپس شو او په غصه کبني لارو. (۱۳) د هغه
 نوکران ورغلل او ورته يې ووييل، ”صاحب، که تا ته پېغمبر
 فرمائيلي وې چې څه غټ کار وکړه، نو تا به نه وو کړې
 څه؟ لکه څنگه چې هغه ورته وفرمائيل نو ته خپل ځان ولې نه
 وينځي چې روغ شي؟“ (۱۴) نو نعمان د اردن سيند ته کوز
 شو، اووه ځل يې خپل ځان په کبني غوپه کړو، لکه چې
 څنگه اليشع ورته فرمائيلي وو او هغه بلکل روغ شو. د هغه
 څرمن د يو ماشوم په شان روغه شوه. (۱۵) نو هغه د ټولو
 سرو سره اليشع ته راواپس شو او وې وئيل، ”گوره، ما ته پته
 ده چې د بنی اسرائيلو د خدای پاک نه بغير بل يو خدای هم
 نشته، نو صاحب، زما نه تحفه قبوله کړه.“ (۱۶) اليشع ورته
 وفرمائيل، ”زه د هغه ژوندی مالک خدای په نوم قسم کوم
 چې زه يې خدمت کوم چې زه به يوه تحفه هم نه قبلوم.“ نو
 نعمان بيا بيا ورته وئيل چې دا قبوله کړه، خو هغه نه اخستله.
 (۱۷) نو نعمان ووييل، ”که ته زما نه تحفه نه قبلوي، نو ما

پرېږده چې دوه قچرې په خاورو باندې بار کړم، ځکه چې د
 نن نه به زه د مالک خدای نه بغېر بل یو خدای ته هم
 سوزېدونکې نذرانه یا قربانی پېش نه کړم. ﴿۱۸﴾ خو مالک
 خدای دې ستا خدمت کوونکی ته دا یوه غلطی معاف کړی،
 کله چې زما نېک د رمون عبادتخانی ته د سجدې دپاره
 ننوځی او هغه زما په لاس باندې تکیه وهلې وی او هلته زه هم
 ورسره ټیټ شم، نو چې زه کله د رمون په عبادتخانه کېښی
 ټیټېږم، نو مالک خدای دې ستا خدمت کوونکې د دې په
 وجه معاف کړی. ﴿۱۹﴾ ایښع ورته وفرمائیل، ”په خبر لار
 شه.“ او نعمان لارو. هغه لږ شان مزل کړی وو، ﴿۲۰﴾ چې د
 ایښع نوکر جیحازی د خپل ځان سره ووئیل، ”زما نېک
 نعمان هم داسې پرېښودو او یو څیز یې هم ترې نه وانه
 خستلو. هغه شامی چې څه راوړی و نو ده له په کار و او چې
 هغه یې ترې نه اخستې وې. زه په ژوندی مالک خدای قسم
 کوم چې زه به په هغه پسې ورمندې کړم او څه نه څه به ترې
 نه واخلم.“ ﴿۲۱﴾ نو هغه په نعمان پسې روان شو. کله چې
 نعمان ولیدل چې یو سړی ورپسې منډې وهلې، نو هغه د
 خپلې جنگی گاډۍ نه ورکوز شو او تپوس یې ترې نه وکړو،
 ”خبر خو دې؟“ ﴿۲۲﴾ جیحازی ورته ووئیل، ”بلکل خبر دې،
 خو زه خپل نېک د دې دپاره راولېږلم چې تا ته ووايم چې دا
 اوس اوس د پېغمبرانو د قبیلې دوه پېغمبران د غرونو ملک
 افرائیم نه راوړسېدل، نو هغوی له درې زره د سپینو زرو
 سیکې او دوه جوړه ښې جامې ورکړه.“ ﴿۲۳﴾ نعمان ورته
 ووئیل، ”صاحب، د سپینو زرو شپږ زره سیکې واخله.“ هغه
 ورته بیا بیا وئیل، او هغه سپین زر په دوو بوجو کېښی وتړل
 او خپلو دوو نوکرانو له یې دوه جوړه ښې جامې ورکړې او د

جیحازی نه مخکښې يې ولېږل. (۲۴) کله چې هغوی هغه غر ته ورسېدل چرته چې الیشع اوسېدو، نو جیحازی هغه دوه بوجی واخستلې او کور ته يې يوړې. بيا هغه د نعمان نوکران واپس ولېږل. (۲۵) هغه کور ته واپس لاړو او الیشع ترې نه تپوس وکړو، ”نه چرته وې؟“ هغه ورته وويل، ”ستا خدمت کوونکے هیچرته هم نه دے تلے.“ (۲۶) خو الیشع ورته وفرمائیل، ”زما روح هلته تا سره نه وو څه چې کله هغه سرے د خپلې جنگی گاډی نه تا له راکوز شو؟ دا وخت د پېسو او جامو، د زيتونو ونو او د انگورو باغونو، د گډو او څاروو يا د نوکرانو د قبولولو نه دے. (۲۷) نو په دې وجه د نعمان بیماری به په تا او ستا په اولاد باندې د همپشه دپاره وی.“ کله چې جیحازی لاړو، نو په هغه دا بیماری راغله او د هغه څرمن د واورې په شان سپینه شوه.

د تیر د سر معجزه

۶ (۱) یوه ورځ د الیشع د قبیلې پېغمبران الیشع له ورغلل او هغوی ورته وفرمائیل چې، ”په کوم ځای کېښې چې مونږ ستا د مشرې لاندې اوسېږو نو هغه ځای زمونږ دپاره ډېر وړوکه دے. (۲) مونږ له اجازت راکړه چې د اردن سیند ته لاړ شو نو مونږ هر یو به یو یو تیر ووهو، نو د اوسېدو دپاره به یو ځای جوړ کړو.“ الیشع ورته وفرمائیل، ”لاړ شی.“ (۳) په هغوی کېښې یو الیشع ته وفرمائیل چې، ”صاحب، مونږ سره لاړ شه،“ نو هغه ورسره لاړو، (۴) او هغوی په یو ځای روان شول. کله چې هغوی د اردن سیند ته ورسېدل، نو هغوی ونې وهل شروع کړل. (۵) کله چې هغه یو په کېښې یوه

ونه وهله، نو ناڅاپه د هغه د تبر نه د اوسپني سر په اوبو کبني و غورزېدو. هغه چغه کړه، ”زما نېکه، دا تبر مې د بل چا نه اخستې وو.“ (۶) ايشع ترې نه تپوس وکړو، ”هغه په کوم ځای کبني ورغورزېدو؟“ نو سړی ورته هغه ځای وښودلو او ايشع يو لرگې پرې کړو او په اوبو کبني يې و غورزولو، نو د تبر سر راووتلو او د اوبو دپاسه گرځېدو. (۷) هغه ورته وفرمائيل، ”دا بهر راوياسه.“ او هغه سړی خپل لاس وراوړد کړو او راوایي خستلو.

د شامی فوج شکست خوړل

(۸) د شام بادشاه د اسرائيل سره په جنگ وو. هغه د خپلو آفسرانو سره مشوره وکړه او يو ځای يې خوښ کړو چې هلته خپلې خېمې ولگوي. (۹) خو ايشع د اسرائيل بادشاه له خبردارۍ ورولېرلو چې هغه ځای ته ورنزدې نه شي، ځکه چې شاميان هلته د حملې دپاره پټ وو. (۱۰) نو د اسرائيل بادشاه هغه خلقو له خبردارۍ ورکړو کوم چې په هغه ځای کبني اوسېدل او د اسرائيل بادشاه هغوی د نظر لاندې ساتل. داسې څو څو ځلې وشول. (۱۱) شامی بادشاه په دې باندې ډېر زیات خفه شو، هغه خپل آفسران راوغوښتل او تپوس يې ترې نه وکړو، ”ستاسو کوم يو کس د اسرائيل د بادشاه طرفداري کوي؟“ (۱۲) يو په کبني ووييل، ”بادشاه سلامت، هيڅ څوک هم نه. ايشع پېغمبر د اسرائيل بادشاه ته ستا هغه خبرې هم کوي چې ته يې د ځملاستو په کوټه کبني کوې.“ (۱۳) بادشاه حکم وکړو، ”هغه ولټوی چې کسان ورولېرم او وې نيسم.“ کله چې هغه ته ووييلې شول چې هغه په دوټين

کڀني دے، (۱۴) نو هغه هلته د آسونو او جنگي گاپو سره يو

لوي لبندر ولپږلو. هغوي د شپي هغه بناږ ته ورسېدل او

محاصره پي کړو. (۱۵) په ورپسې سحر وختي د اليشع نوکر

پاخېدو، د کور نه بهر لاړو او شامي لبندر او د هغوي آسونه

او جنگي گاپي پي وليدې چې بناږ پي محاصره کړي وو.

هغه اليشع له واپس لاړو او ورته پي ووئيل، ”زما نېکه، غرق

شوڅه وکړو؟“ (۱۶) اليشع ورته وفرمائيل، ”مه یرپره، مونږ

سره چې څه دي نو دا د هغوي د هر څه نه زيات دي.“ (۱۷)

بيا هغه دُعا وکړه، ”اے مالک خدايه، د هغه سترگي وغږوه نو

چې هغه پي وگوري.“ مالک خدائي د هغه سوال واورېدو او د

اليشع نوکر چې بره وکتل نو وې ليدل چې د اليشع نه

گېرچاپېره غږ د اور د آسونو او جنگي گاپو نه پک وُو. (۱۸)

کله چې شاميانو حمله وکړه، نو اليشع دُعا وکړه، ”اے مالک

خدايه، دا سپري رانده کړه.“ نو مالک خدائي د هغه سوال

واورېدو او هغوي پي رانده کړل. (۱۹) بيا اليشع هغوي له

ورغلو او ورته پي وفرمائيل، ”تاسو په غلظه لار روان يئ، دا

هغه بناږ نه دے کوم چې تاسو لټوي. ما پسې راځئ او زه به

مو هغه سپري له بوځم چې کوم تاسو لټوي.“ نو هغه هغوي

سامريه ته بوتلل. (۲۰) چې څنگه هغوي بناږ ته ورننوتل، نو

اليشع دُعا وکړه، ”اے مالک خدايه، د هغوي سترگي وغږوه

چې هغوي ليدل وکړي.“ نو مالک خدائي د هغه سوال

واورېدو، هغه د هغوي نظر بنه کړو او هغوي وليدل چې

هغوي په سامريه کښي دننه وُو. (۲۱) کله چې د اسرائيل

بادشاه شاميان وليدل، نو هغه د اليشع نه تپوس وکړو،

”صاحبه، زه هغوي ووژنم؟ زه هغوي ووژنم څه؟“ (۲۲) هغه

ورته وفرمائيل، ”نه، هغه فوجيان مه وژنه. که هغوي په جنگ

کښې هم نيولې شوی وې نو هغوی به دې نه وژلې. هغوی ته روتې او اوبه کېږده، چې خوراک څښاک وکړي نو واپس دې خپل نېک له لارې شي.“ (۲۳) نو د اسرائیل بادشاه د هغوی دپاره یوه لویه مېلمستیا وکړه، او چې هغوی خوراک څښاک وکړو، نو هغوی یې واپس د شام بادشاه له ولېږل. نو د هغه وخت نه شامیانو د اسرائیل په ملک باندې حمله کول پریښودل.

د سامریه محاصره

(۲۴) څه موده وروستو د شام بادشاه بن حداد د اسرائیل خلاف خپل ټول فوج روان کړو او د سامریه ښار یې محاصره کړو. (۲۵) نو د دې محاصرې په وجه په ښار کېښې د خوراک کمې دومره زیات شو چې د خړیو سر د سپینو زرو په اتیا سیکو باندې خرڅېدو او د تقریباً یو پاو د گوگوستکې غل د سپینو زرو په پینځو سیکو باندې خرڅېدل. (۲۶) د اسرائیل بادشاه د ښار په دېوال باندې گرځېدو چې یوې ښځې ورته چغه کړه، ”بادشاه سلامت، زما مدد وکړه.“ (۲۷) هغه ورته ووئیل، ”مالک خدای چې ستا مدد نه کوی، نو زه دې څنگه مدد وکړم؟ ما سره نه د درمند خوراک شته او نه د انگورو د لنگرۍ نه مې شته؟“ (۲۸) ستا مسئله څه ده؟“ هغې ورته ووئیل، ”هغه بله ورځ دې ښځې ما ته ووئیل چې مونږ به زما بچې وخورو او بیا بله ورځ به د هغې بچې وخورو. (۲۹) نو مونږ زما زوی پوخ کړو او ومو خورو. په ورپسې ورځ ما هغې ته ووئیل چې مونږ به د هغې زوی وخورو، خو هغې پټ کړو.“ (۳۰) چې دا یې واورېدل، نو

بادشاه د خفگان نه خپلې جامې وشلولې او چې کوم خلق د
 دېوال سره نژدې ؤو نو هغوی ولیدل چې هغه د خپلو جامو
 لاندې د ټاټ جامې اغوستې وې. ﴿٣١﴾ هغه ووئیل، ”که نن
 ورځ د الیشع سر د بدن نه لرې نه شی نو خدای پاک دې ما د
 ورځې د ختمېدو سره ووژنی.“ ﴿٣٢﴾ نو هغه یو پېغام وپرونکے
 ولېږلو چې الیشع راوولی. الیشع په کور کښې د یو څو مشرانو
 سره ملاقات کولو. د بادشاه پېغام وپرونکی د رارسېدو نه
 مخکښې، الیشع مشرانو ته وفرمائیل، ”هغه قاتل زما د وژلو
 دپاره څوک رالېږلے دے. نو چې کله هغه دلته راورسیږی،
 نو دروازه بنده کړی او دننه یې مة راپرېږدی. بادشاه به په
 خپله په هغه پسې وی.“ ﴿٣٣﴾ نو هغه لا خبرې ختمې کړې نه
 وې، چې بادشاه راورسېدو او وې وئیل، ”دا مصیبت د مالک
 خدای نه په مونږ باندې راغلے دے. زه دې نور د مالک
 خدای په طمع کښې ولې پاتې شم؟“

٧ ﴿١﴾ بیا الیشع ورته وفرمائیل، ”د مالک خدای کلام ته
 غوږ ونیس. مالک خدای داسې فرمائی، سبا دا وخت به د
 سپینو زرو په یوه سیکه باندې درې کلو بڼه اوږه یا شپږ کلو
 اوربشې د سامریه د دروازې خولې سره خرڅولے شی.“
 ﴿٢﴾ نو د بادشاه خاص آفسر الیشع ته ووئیل، ”که مالک
 خدای د آسمان نه د غلو دانو د باران دروازې کولو کړے هم
 وے، نو دا کار به ونه شی.“ الیشع ورته وفرمائیل، ”دا به ته
 په خپلو سترگو وویښې، خو ته به ترې نه هیڅ هم ونه خورې.“

د شام د فوجيانو تلل

٣ په هغه وخت کښې د ښار د دروازې د خولې سره د

جذام د بيمارۍ څلور سړي ؤو او هغوى يو بل ته ووئيل،

”مونږ دې تر مرگه پورې دلته ولې ناست يو؟“ ٤ ښار ته د

نوتلو فائده نشته، دننه به د لوړې نه مړه شو، خو که مونږ

دلته ناست يو، نو بيا به هم مړه شو. نو راحي چې د شاميانو

کېمپ ته لاړ شو، که هغوى زمونږ ژوند بچ کړو، نو ژوندی

خو به يو که نه، خو که ومو وژنی، نو مرو خو هسي هم.“ ٥

نو په ماښامی کښې هغوى پاڅېدل او د شاميانو کېمپ ته

لاړل، خو چې کله هغوى ورورسېدل، نو هلته هيڅ څوک هم

نه ؤو. ٦ مالک خدای د شاميانو په فوج باندې د جنگی

گاپو، آسونو او د يو لوی فوج آوازونه اورولی ؤو، نو شاميانو

يو بل ته ووئيل، ”د اسرائيل بادشاه، حتيان او د مصر

بادشاهان او د هغوى فوجيان د حملې دپاره په پېسو نيولی

دی.“ ٧ نو په هغه ماښام شاميان د خپل ژوند بچ کولو

دپاره تبتيډلی ؤو، خپلې خېمې، آسونه، خره او خپل کېمپونه

پي هم داسې پرېښی ؤو. ٨ کله چې هغه څلور سړي د

خېمو غاړې ته ورسېدل، نو هغوى يوې خېمې ته وردننه

شول، هلته چې څه ؤو نو هغه پي وخورل او وې څښل، چې

کوم سپين زر، سره زر او جامې پي وموندلې نو هغه پي يوړل

او پټ پي کړل، هغوى بيا راغلل، يوې بلې خېمې ته وردننه

شول او هم هغه شان پي وکړل. ٩ خو بيا هغوى يو بل ته

ووئيل، ”دا کار صحيح نه دى. مونږ سره ښه زېر دى او

مونږ له دا د ځان سره ساتل نه دى په کار. که مونږ تر سبا

پورې د دې د وئيلو انتظار وکړو، نو سزا به راته ملاو شی.

راځئ چې لار شو او د بادشاه آفسران خبر کړو. (۱۰) نو
 هغوی د شامیانو د کیمپ نه روان شول، واپس سامریه ته
 لاړل او د دروازو سپنتریانو ته یې آواز وکړو، ”مونږ د
 شامیانو خېمو ته تلی ؤو خو نه مو د چا آواز واورېدو او نه
 مو څوک ولیدل، آسونه او خره تړلی پاتې ؤو او خېمې هم
 هغه شان روغې ولاړې وې.“ (۱۱) نو سپنتریانو د دې خبر
 اعلان وکړو او دا خبر محل ته ورسېدو. (۱۲) خو بادشاه د
 شپې د کټ نه پاڅېدو او خپلو آفسرانو ته یې وویل، ”زه به
 تاسو ته ووايم چې شامیانو زمونږ خلاف څه منصوبه جوړه
 کړې ده. هغوی ته زمونږ د قحط پته ده، نو هغوی ځکه خپلې
 خېمې پرېښې دي او پټو ته د پټېدو دپاره تلی دي. د هغوی
 خیال دا دے چې کله مونږ د خوراک دپاره د ښار نه لار شو،
 نو هغوی به مونږ ژوندی ونیسي او ښار به قبضه کړي.“ (۱۳)
 د هغه یو آفسر ورته وویل، ”په دې ښار کېنې خلق هسې هم
 مرگ حال دي. نو په تاسو کېنې دې څه کسان پینځه آسونه د
 پاتې شوی آسونو نه خوښ کړئ او لار دې شی. که په دوی
 څه چل وشو، نو پرواه نه کوی ځکه که دلته وے نو هم به
 مونږ سره مړه شی. گنې مونږ ته خو به دا پته ولگی چې څه
 چل دے.“ (۱۴) نو هغوی سړی خوښ کړل او بادشاه هغوی
 په دوو جنگی گایو کېنې ولېږل چې لار شی او دا معلوم کړئ
 چې په شامی فوج باندې څه شوی دي. (۱۵) چې هغه سړی د
 اردن پورې ورپسې لاړل، نو هغوی په ټوله لار باندې هغه
 جامې او سامان ولیدو چې د شامیانو نه په تېښته کېنې پاتې
 شوے وو. بیا هغوی راواپس شول او بادشاه یې خبر کړو.
 (۱۶) د سامریه خلق راووتل او د شامیانو خېمې یې لوټ
 کړې. او لکه چې څنگه مالک خدای فرمائیلى ؤو، د سپینو

زرو په يوه سيکه باندې درې کلو بڼه اوږه يا شپږ کلو
 اوربشي خرڅېدلې. (۱۷) نو داسې وشول چې د اسرائيل
 بادشاه خپل خاص آفسر ته د ښار د دروازې نومه واری په
 حواله کړې وه. هغه آفسر هلته د خلقو د پښو لاندې شو او
 مړ شو، لکه څنگه چې الیشع په هغه وخت کښې پېشگوڼي
 کړې وه چې بادشاه هغه سره ملاوېدو له تلې وو. (۱۸) الیشع
 په هغه وخت بادشاه ته فرمائيلي ؤو چې سبا دا وخت به په
 سامريه کښې درې کلو بڼه غنم يا شپږ کلو اوربشي د سپينو
 زرو په يوه سيکه باندې خرڅېږي، (۱۹) او آفسر الیشع ته په
 جواب کښې وئيلي ؤو، ”که مالک خدای د آسمان د باران
 دروازې کولوو کړې هم وې، نو دا کار به ونه شي.“ او
 الیشع ورته فرمائيلي ؤو، ”دا به ته په خپلو سترگو ووينې، خو
 ته به هيڅ هم ترې نه ونه خورې.“ (۲۰) نو د هغه سره هم دغه
 شان وشول، هغه د ښار د دروازې سره د خلقو د پښو لاندې
 شو او مړ شو.

د ښځې د شونيم نه راواپس کېدل

۸ (۱) نو الیشع هغه ښځې له مشوره ورکړه چې د هغې
 زوی يې راژوندې کړې وو، او ورته يې وفرمائيل چې، ”ته او
 ستا خاندان لاړ شي او په بل ځای کښې اوسېږئ، ځکه چې
 مالک خدای فرمائيلي دی چې په دې ملک کښې به اووه کاله
 قحط وي.“ (۲) نو هغه ښځې هم هغه شان وکړل چې څنگه د
 خدای پاک خدمتگار مشوره ورکړې وه. هغې خپل خاندان
 بوتلو او اووه کاله د فلسټيه په ملک کښې اوسېدل. (۳) د

اوؤم کال په ختمېدو، هغه واپس اسرائیل ته راغله او بادشاه له لاره چې منت ورته وکړی چې خپله زمکه او کور ورته واپس ملاو شی. (۴) هغې ولیدل چې بادشاه د الیشع نوکر جیحازی سره خبرې کولې، بادشاه غوښتل چې د الیشع په لویو معجزو باندې پوهه شی. (۵) کله چې جیحازی بادشاه ته وئیل چې الیشع یو مړې راژوندې کړې وو، نو هغه ښځې بادشاه ته عرض وکړو. جیحازی هغه ته وئیل، ”بادشاه سلامت، هغه ښځه دا ده او دا یې زوی دے چې الیشع راژوندې کړې وو.“ (۶) بادشاه ښځې ته وئیل چې خپله قیصه بیان کړه، چې څه شوی ؤو نو هغې ورته بیان کړل. بادشاه یو آفسر راوغوښتو او ورته یې وئیل چې، ”هغې له خپل هر څه واپس ورکړه، سره د هغې د زمکې د اووه کالو آمدن.“

الیشع او د شام بادشاه بن حداد

(۷) الیشع په هغه وخت دمشق ته لاړو چې د شام بادشاه بن حداد بیمار وو. نو چې بادشاه خبر شو چې الیشع هلته دے، (۸) نو هغه خپل یو آفسر جزائیل ته وئیل، ”هغه پېغمبر له یوه تحفه یوسه او هغه ته ووايه چې د مالک خدای نه تپوس وکړی چې زه به د دې بیماری نه ښه شم او که نه.“ (۹) نو جزائیل په څلوېښتو اوسانو باندې د دمشق ښه څیزونه بار کړل او الیشع له لاړو. کله چې جزائیل ورسره ملاو شو نو ورته یې وئیل، ”ستا خدمتگار بن حداد بادشاه زه د دې تپوس دپاره رالېږلے یم چې هغه به د خپلې بیماری نه ښه شی او که نه.“ (۱۰) الیشع ورته وفرمائیل، ”مالک خدای

ما ته دا څرگنده کړې ده چې هغه به مړ شي، خو هغه له لار
 شه او ورته ووايه چې هغه به روغ شي. (۱۱) ايشع ورته نېغ
 نېغ کتل او سترگې يې ترې نه نه اړولې چې خزائيل وشرمېدو
 نو د خدائ پاک خدمتگار په ژړا شروع وکړه. (۱۲) خزائيل
 ترې نه تپوس وکړو، ”زما صاحبه ولې ژاړې؟“ ايشع ورته
 وفرمائيل، ”ما ته د هغه بدو پته ده چې ته به يې د اسرائيليانو
 سره کوې، ته به د هغوی قلعي وسوزوې، د هغوی زلمی به په
 توره ووژنې، د هغوی بچی به ټوټې ټوټې کړې او د هغوی د
 أميدوارو بنځو خېټې به وشلوې.“ (۱۳) خزائيل ورته وويل،
 ”زما په شان يو معمولی انسان دومره غټ کار څنگه کولای
 شي؟“ ايشع ورته وفرمائيل، ”مالک خدائ ما ته بنودلی دی
 چې ته به د شام بادشاه شې.“ (۱۴) خزائيل بن حدد له لارو،
 بن حدد ترې نه تپوس وکړو، ”ايشع څه وفرمائيل؟“ خزائيل
 ورته وويل، ”هغه ما ته وويل چې ته به روغ جوړ شې.“ (۱۵)
 خو په ورپسې ورځ خزائيل يوه کمبله واخسته، په اوبو کښې
 يې لمده کړه او د بادشاه په مخ باندې يې واچوله، ساه يې
 ورله بنده کړه او مړ شو. او خزائيل د بن حدد نه پس د شام
 بادشاه شو.

د يهوداه بادشاه يهورام

(۱۶) د اسرائيل د بادشاه د اخیاب زوی يورام د بادشاهي په
 پينځم کال، د يهوسفط زوی يهورام د يهوداه بادشاه شو (۱۷)
 چې عمر يې دوه دېرش کاله وو او هغه په يروشلم باندې اته
 کاله بادشاهي وکړه. (۱۸) هغه د اخیاب لور واده کړه او د
 اخیاب د خاندان په شان هغه هم د اسرائيل د بادشاهانو په

شان په غلطو لارو روان وو. هغه د مالک خدای په نظر کښې بد وکړل، (١٩) خو مالک خدای نه غوښتل چې يهوداه تباہ کړي، ځکه چې هغه د خپل خدمت کوونکی داؤد سره لوظ کړی وو چې د هغه د اولاد ځلېدونکې بادشاهی به د همپشه دپاره وی. (٢٠) د يهورام په بادشاهی کښې ادوم د يهوداه خلاف بغاوت وکړو او يو خپل بادشاه یې جوړ کړو. (٢١) نو يهورام د خپلو ټولو جنگی گاپو سره صعیر ته روان شو، چې هلته ادومی فوجیانو هغوی محاصره کړل. د شپې هغه او د هغه د جنگی گاپو مشرانو محاصره ماته کړه او وتښتېدل او د هغه فوجیان خپلو کورونو ته واپس شول. (٢٢) نو د يهوداه ادوم تر اوسه پورې آزاد دے. هم په دې دوران کښې د لېناه ښار هم بغاوت وکړو. (٢٣) يهورام چې نور هر څه هم کړي ؤو هغه د يهوداه د بادشاهانو د تاریخ په کتاب کښې لیکلے شوی دی. (٢٤) يهورام مړ شو او د داؤد په ښار کښې په شاهي اديره کښې ښخ شو او د هغه زوی اخزياہ د هغه نه پس بادشاه شو.

د يهوداه بادشاه اخزياہ

(٢٥) د اسرائيل بادشاه د اخیاب زوی يورام د بادشاهی په دولسم کال، د يهورام زوی اخزياہ د يهوداه بادشاه شو (٢٦) چې عمر یې دوویشست کاله وو او هغه يو کال په يروشلم باندې بادشاهی وکړه. د هغه د مور عتلیاه نوم وو، چې د اخیاب بادشاه لور او د اسرائيل بادشاه عمری نمسی وه. (٢٧) هغه هم د اخیاب د خاندان په لار روان وو او هغه څه یې کول چې د مالک خدای په نظر کښې بد ؤو، لکه څنگه

چې د اخیاب خاندان کړی ؤو، ځکه چې هغه د اخیاب د خاندان وو. (۲۸) اخزیاہ بادشاه د اسرائیل د بادشاه یورام په یو جنگ کښې ملگرتیا وکړه چې دا جنگ د شام د جزائیل خلاف وو. فوجونه په رامات جلعاد کښې وجنگېدل او یورام په جنگ کښې زخمی شو. (۲۹) هغه د یزرعیل ښار ته راواپس شو چې زخمونه یې روغ شی او اخزیاہ هلته د ملاوېدو دپاره ورغلو.

یاهو د اسرائیل بادشاه مقرر کېدل

۹ (۱) په دې دوران کښې الیشع پېغمبر د پېغمبرانو د قبیلې یو کس راوغوښتو او هغه ته یې وفرمائیل، ”ملا وتره او رامات جلعاد ته لاړ شه. د زیتونو د تېلو دا لوبڼې ځان سره یوسه، (۲) او چې کله ته هلته ورسېږې نو د نېمسی نمسې او د یهوسفط زوی یاهو ولټوه. او هغه د خپلو ملگرو نه یو کوچنی ته بوځه، (۳) د لوبڼی دا تېل د هغه په سر باندې واچوه او ورته ووايه چې مالک خدای دا اعلان کوی چې هغه تا د اسرائیل بادشاه مقرروی. بیا دروازه کولاو کړه او زر زر وتښته.“ (۴) نو هغه زلمې پېغمبر رامات جلعاد ته لاړو، (۵) هلته یې د فوج آفسران ولیدل چې راغونډ ؤو. هغه وفرمائیل، ”صاحبه، ما سره ستا دپاره یو پېغام دے.“ یاهو ورته وویل، ”ته په مونږ کښې چا ته وائی؟“ نو هغه ورته وفرمائیل، ”د فوج مشره، تا ته وایم.“ (۶) نو هغوی دواړه دننه لاړل او هغه زلمی پېغمبر د یاهو سر د زیتونو په تېلو غوړ کړو او ورته یې وفرمائیل، ”مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک دا اعلان

کوی چي زه تا په خپلو خلقو اسرائيل باندې بادشاه مقرر ووم.

٧ تہ به د خپل نېک د اخی اب کورنۍ تباہ کوې، نو داسې

به زه ايزيل له سزا ورکړم ځکه چې هغې زما پېغمبران او زما

نور خدمت کوونکي وژلي وو. ٨ د اخی اب مکمل خاندان

او اولاد به مری، زه به د هغه په خاندان کښې هر يو نارينه

ختم کړم، که هغه بوډا وي او که ځوان وي. ٩ زه به د هغه

د خاندان سره هم هغه شان سلوک وکړم لکه څنگه سلوک

مې چې د اسرائيل د بادشاهانو د نباط زوی یربعام او د اخیاه

زوی بعشا سره کړې وو. ١٠ ايزيل به هيڅ څوک نه

بنځوی، او د یزرعیل په علاقه کښې به سپی د هغې لاش

وځوری. “ بیا هغه ځوان پېغمبر دروازه کولواو کړه او منډه یې

کړه. ١١ یا هو خپلو ملگرو آفسرانو له واپس لارو، چې هغوی

ترې نه تپوس وکړو، “خبر خو دے؟ هغه لیونے تا له د څه

دپاره راغلے وو؟“ یا هو ورته ووئیل، “تاسو ته پته ده چې هغه

څنگه سرے دے او څنگه خبرې کوی. “ ١٢ هغوی ورته

ووئیل، “مونږ ته رښتیا خبره وکړه چې هغه څه وفرمائیل. “ نو

هغه جواب ورکړو چې، “هغه ما ته وفرمائیل چې، مالک

خدائ اعلان کوی چې تا زه د اسرائيل بادشاه مقرر ووم. “ ١٣

نو سمدستی د یا هو ملگرو آفسرانو خپلې چوغې د پورې

دپاسه خورې کړې چې یا هو ورباندې ودریږی، بیگلې یې

وغږولې او چغه یې کړه، “یا هو بادشاه دے. “

د اسرائيل د بادشاه یورام قتل

١٤-١٥ بیا یا هو د یورام بادشاه خلاف منصوبه جوړه کړه،

چې هغه په یزرعیل کښې وو، چې هلته د دې دپاره تلے وو

چې هغه زخمونه يې روغ شى چې هغه د شام بادشاه جزائيل
خلاف په جنگ كښې زخمى شوى وو. نو ياهو خپلو ملگرو
افسرانو ته وويل، ”كه تاسو زما ملگرتيا كوئ، نو چې هيڅ
څوك هم د رامات جلعاد نه ونه تبتئ چې په يزرعيل كښې
خلق خبر كړئ.“ (١٦) بيا هغه په خپله جنگي گاډۍ كښې
سور شو او يزرعيل ته روان شو. يورام تر اوسه پورې روغ
شوى نه وو او د يهوداه بادشاه اخزيا د هغه تپوس له
ورغلي وو. (١٧) په يزرعيل كښې د څوكيدارۍ په برج كښې
يو محافظ وو چې هغه ياهو او د هغه فوجيان وليدل چې
راروان وو. هغه چغه كړه، ”ما يو څو سړى وليدل چې
راروان دى.“ يورام ورته وويل، ”په آس سور يو سړى
ورولېره چې دا معلوم كړى چې خبر خو دى.“ (١٨) پېغام
ورونكې ياهو له ورغلو او ورته يې وويل، ”بادشاه معلومول
غواړي چې خبر خو دى څنگه راغلي يئ؟“ ياهو ورته
وويل، ”تاسو په خبر څه كوئ؟ ما پسې راځه.“ محافظ دا
خبر وركړو چې پېغام ورونكې هغه قبيلې ته رسېدلې دى
خو واپس رانه غلو. (١٩) نو بادشاه په آس سور دوهم سړى
ورولېرلو. كله چې هغه هغوى له ورغلو نو ورته يې وويل،
”بادشاه داسې وائى، خبر خو دى څنگه راغلي يئ؟“ ياهو
ورته وويل، ”تاسو په خبر څه كوئ؟ ما پسې راځه.“ (٢٠)
محافظ يو ځل بيا خبر ولېرلو چې پېغام ورونكې هغه قبيلې
ته رسېدلې دى خو واپس رانه غلو. او هغه دا هم وويل،
”هغه خپله جنگي گاډۍ د ليونى په شان چلوى، لكه چې ياهو
وى.“ (٢١) يورام بادشاه حكم وكړو، ”زما جنگي گاډۍ تياره
كړئ.“ نو هغوى تياره كړه او هغه او اخزيا بادشاه روان
شول، دواړه د ياهو سره ملاوېدو دپاره په خپله خپله جنگي

گاپی کبني سواره ؤو او د نبوت په پتي کبني ورسره ملاو شول. (۲۲) يورام ترې نه تپوس وکړو، ”خبر خو دے څنگه راغلي؟“ ياهو ورته ووييل، ”خبر به څنگه وي، چې په مونږ کبني هغه کوپي او بُت پرستي موجوده وي چې ستا مور ايزبل شروع کړې دي؟“ (۲۳) يورام چغه کړه، ”اخزيا، دا سازش دے.“ نو هغه سمدستي خپله جنگي گاپي راتاو کړه او هغه روان شو چې وتبتي. (۲۴) ياهو خپله لينده راوويسته او پوره يي رابنکله او د يورام د ولو مينځ يي په غشي وويشتو او د هغه زړه يي سورے کړو. يورام په خپله جنگي گاپي کبني مړ پرېوتو، (۲۵) او ياهو خپل آفسر بدقر ته ووييل، ”د هغه لاش اوچت کړه او په هغه پتي کبني يي وغورزوه چې د نبوت دے. هغه راپه ياد کړه چې کله ته او زه د يورام بادشاه پلار اخي اب پسي روان ؤو، نو مالک خدائ د اخي اب خلاف دا کلام وکړو، (۲۶) ما د نبوت او د هغه د زامنو قتل پروڼ وليدو. زه دا قسم کوم چې زه به تا له هم په دې پتي کبني سزا درکړم.“ نو ياهو خپل آفسر له حکم ورکړو چې، ”د يورام لاش اوچت کړه او په هغه پتي کبني يي واچوه چې کوم د نبوت دے، نو چې د مالک خدائ قسم پوره شي.“

د يهوداه بادشاه اخزيا وژل

(۲۷) اخزيا خبر شو چې څه شوي ؤو، نو هغه په خپله جنگي گاپي کبني د بيت هگان بناړ طرف ته وتبتيډو او ياهو ورپسي وو. ياهو خپلو سپرو له حکم ورکړو، ”دے هم ووژنئ.“ او چې کله هغه د ابليعام بناړ سره نزدي جوړ ته خپله جنگي گاپي روانه کړې وه نو هغه يي زخمی کړو، خو

تر هغې پورې روان وو چې د مجدو ښار ته ورسېدو او هلته مړ شو. (۲۸) د هغه خپلو آفسرانو د هغه لاش په جنگي گاډۍ کښې واپس يروشلم ته يوړو او د داؤد په ښار کښې په شاهي اديره کښې يې ښخ کړو. (۲۹) اخزيا د اخي اب د زوی يورام د بادشاهۍ په يوولسم کال د يهوداه بادشاه جوړ شوی وو.

د ملکه ايزبل وژلې کېدل

(۳۰) ياهو يزريعل ته ورسېدو. نو چې ايزبل خبر شوه، نو رانجه يې پورې کړل، وپښته يې سم کړل او په محل کښې د يوې کرکۍ سره ودرېده او بهر يې وکتل. (۳۱) څنگه چې ياهو دروازې ته راوړسېدو، نو هغې ورته آواز وکړو، "ته د زمري په شان يې، ته د خپل نېک قاتل يې، ته څنگه دلته په خبر سره راغلي؟" (۳۲) ياهو بره وکتل او چغه يې کړه، "زما ملگرتيا څوک کوي؟" دوو يا درېو خصيانو هغه ته لاندې وکتل، (۳۳) او ياهو هغوی ته وويل، "هغه لاندې راوغورزوي." نو هغوی هغه لاندې راوغورزوله او آسونو د هغې لاش د پښو لاندې کړو او د هغې په وينو باندې دېوال او آسونه لت پت شول. (۳۴) بيا ياهو لاړو او د خوراک څښاک نه پس هغه وويل، "دا لعنتی ښځه بوځي او ښځه يې کړي، که څه هم وی خو د بادشاه لور خو ده کنه." (۳۵) خو چې سپری د هغې ښځېدلو له ورغلل نو هغوی د هغې کوپړۍ، پښو او د هغې د لاسونو نه بغېر هيڅ هم ونه موندل. (۳۶) کله چې هغوی ياهو د دې نه خبر کړو، نو هغه وويل، "دا هغه څه دی چې مالک خدای فرمائيلي وو چې داسې به کيږي، کله چې هغه د خپل خدمت کوونکی الياس په ذريعه دا کلام کړی وو يعنې، د يزريعل په

علاقه کبني به سپي د ايزيل لاش و خوري. (۳۷) د ايزيل لاش د يزرعيل په مُلک کبني په يو پتي کبني به په زمکه باندې د سوتو په شان خور ورو پروت وي او څوک به هم نه وي چې هغه وپېژني.

د اخیاب د اولاد وژلې کېدل

۱۰ (۱) د اخیاب بادشاه اويا زامن د سامريه په ښار کبني اوسېدل. ياهو يو خط وليکلو او د ښار حکمرانانو، د ښار مشرانو او د اخیاب د اولاد مشرانو له يې د دې نقلونه ولېږل. په خط کبني دا وئيلي شوي و، (۲) ”تاسو د بادشاه د زامنو مشران يئ او ستاسو حفاظت د جنگي گاپو، آسونو، وسلو او د پخو دېوالونو د ښارونو سره کيږي. چې څنگه تاسو ته دا خط ملاو شي، (۳) نو تاسو د بادشاه د زامنو نه يو ښه کس خوښ کړئ، هغه بادشاه جوړ کړئ او د هغه د حفاظت دپاره جنگ کوئ.“ (۴) د سامريه حکمرانان وپريدل. هغوی وويل، ”يورام بادشاه او اخزيا بادشاه چې د ياهو مخالفت نه شو کولې نو مونږ د هغه مخالفت څنگه وکړو؟“ (۵) نو د محل آفسر او د ښار آفسر، سره د ښار د مشرانو او د بادشاه د زامنو محافظانو، ياهو له دا پېغام ولېږلو، ”مونږ ستا خدمت کوونکي يو او چې ته څه وائي نو هغې ته تيار يو. خو مونږ د هيچا نه هم بادشاه نه جوړوو، چې څه تا ته ښه ښکاري نو هم هغه وکړه.“ (۶) ياهو هغوی ته يو بل خط وليکلو، ”که تاسو زما ملگرتيا کوئ او زما حکمونو منلو ته تيار يئ، نو سبا دا وخت په يزرعيل کبني د اخیاب

بادشاه د زامنو سرونه ما له راوړئ. “ د اخی اب بادشاه اويا زامن د سامريه ښار د مشرانو د حفاظت لاندې لوی شول. (۷) چې کله د ياهو خط راوړسېدو، نو د سامريه مشرانو د اخی اب هغه اويا واره زامن ووژل، د هغوی سرونه يې په توکرو کښې واچول او په يزرعيل کښې يې ياهو له ولېږل. (۸) کله چې ياهو خبر شو چې د اخی اب د زامنو سرونه راوړې شوی دی، نو هغه حکم ورکړو چې د دې نه د ښار د دروازې په خوله کښې دوه پيری جوړ کړئ او تر سحر پورې دې هلته پرېښودلې شی. (۹) په سحر کښې، هغه د ښار دروازې له لارو او چې کوم خلق هلته وو نو هغوی ته يې ووئيل، ”زه هغه څوک يم چا چې د يورام بادشاه خلاف منصوبه جوړه کړه او هغه يې ووژلو، تاسو د هغې زمه وار نه یئ. خو دا ټول چا ووژل؟ (۱۰) تاسو يقين وکړئ چې د مالک خدای کوم پېغام د اخی اب د خاندان په حقله بيان شوې وو هغه به نه ناکام کېږي. مالک خدای د خپل خدمت کونکی الياس په ذريعه دا اعلان کړې وو چې داسې به کېږي. “ (۱۱) بيا ياهو د اخی اب نور ټول خپلوان ووژل چې کوم په يزرعيل کښې اوسېدل او د هغه ټول آفسران، نزدې ملگري او امامان هم، د هغوی نه يو کس هم ژوندې پاتې نه شو.

د اخزياه بادشاه د خپلوانو وژلې کېدل

(۱۲) ياهو سامريه ته روان شو. په لار کښې، د هغه خای سره چې نوم يې ”د شپانو خای“ وو، (۱۳) هغه د يهوداه د مړ بادشاه اخزياه د يو څو خپلوانو سره ملاو شو او د هغوی نه يې تپوس وکړو، ”تاسو څوک یئ؟“ هغوی ورته ووئيل، ”مونږ

د اخزياہ خپلوان یو، مونږ یزرعیل ته روان یو چې د ملکه ایزیل او د شاهی خاندان د نورو کسانو درناوے وکړو. (۱۴) یاھو خپلو سرو له حُکم ورکړو، ”هغوی ژوندی ونیسی.“ نو هغوی یې ونيول او هغوی یې هلته د یوې کندې سره نزدې ووژل. هغوی ټول دوه څلوېښت کسان و او د هغوی نه یو کس هم ژوندے پاتې نه شو.

د اخیاب د پاتې شوو ټولو خپلوانو وژلے کېدل

(۱۵) یاھو یو ځل بیا روان شو، په لار کېښې هغه د ریکاب زوی یونډب سره ملاو شو. یاھو ورباندې سلام واچولو او ورته یې ووئیل، ”تہ هم زما هغه شان وفادار یې لکه چې څنگه زه ستا وفادار یم؟“ یونډب ورته ووئیل، ”آو، زه ستا وفادار یم.“ یاھو ورته ووئیل، ”که داسې وی نو ما له لاس راکړه.“ نو هغه لاس ورکړو. یاھو هغه د ځان سره خپلې جنگی گاډۍ ته وخبږولو. (۱۶) او هغه ورته ووئیل، ”ما سره لار شه او په خپله وگوره چې زه د مالک خدای څومره وفادار یم.“ او هغه یې په خپله جنگی گاډۍ کېښې بوتلو. (۱۷) کله چې هغوی سامریه ته راغلل، نو یاھو د اخیاب ټول پاتې شوی خپلوان ووژل، تر دې پورې چې یو هم ژوندے پاتې نه شو، هم هغه شان چې څنگه مالک خدای الیاس ته کلام کړے وو.

د بعل عبادت کوونکی وژلے کېدل

(۱۸) یاھو د سامریه ټول خلق راغونډ کړل او ورته یې ووئیل، ”اخیاب بادشاه د بعل بت لږ شان خدمت کړے دے، خو زه به یې د هغه نه هم زیات خدمت وکړم. (۱۹) د بعل ټول

پېغمبران، د هغه ټول عبادت کوونکی او ټول امامان راغونډ
 کړی. هیڅ څوک به غېر حاضر نه وی، زه بعل ته یوه لویه
 قربانی پېش کوم او چې څوک هم حاضر نه شی نو هغه به
 وژلې شی. “خو د یا هو مطلب دا وو چې داسې به د بعل
 عبادت کوونکی ووژنی. ﴿۲۰﴾ بیا یا هو اعلان وکړو، ”د بعل د
 درناوی دپاره د عبادت د ورځې اعلان وکړی. “نو اعلان
 وشو، ﴿۲۱﴾ او یا هو د اسرائیل ټول ملک ته دا خبر ولېږلو، او
 د بعل عبادت کوونکی ټول راغلل نو یو کس هم پاتې نه شو
 چې غېر حاضر وی. هغوی ټول د بعل عبادتخانی ته راغلل او
 د یو سر نه تر بل سره پورې یې عبادتخانه ډکه کړه. ﴿۲۲﴾ بیا
 یا هو د مقدسو چوغو مشر امام له حکم ورکړو چې چوغې
 راوړه او عبادت کوونکو له یې ورکړه. ﴿۲۳﴾ د هغې نه پس،
 یا هو په خپله د ریکاب زوی یوندب سره عبادتخانی ته دننه
 شو او خلقو ته یې هلته ووئیل، ”پام کوئ چې صرف د بعل
 عبادت کوونکی حاضر وی او د مالک خدای یو عبادت
 کوونکې هم نه وی رانوتلې. “﴿۲۴﴾ بیا هغه او یوندب دننه
 لاړل چې بعل ته قربانی او سوزېدونکې نذرانې پېش کړی. هغه
 اتیا سپری د عبادتخانی نه بهر ودرولی ؤو او هغوی ته یې
 وئیلی ؤو، ”تاسو به دا ټول خلق وژنی، چې د چا نه یو کس
 هم وتبستی نو د هغه په سر کبني به هغه وژلې شی. “﴿۲۵﴾ چې
 څنگه یا هو نذرانې پېش کړې، نو هغه څوکیدارانو او آفسرانو
 ته ووئیل، ”دننه ورشی او ټول ووژنی، چې یو هم درنه خلاص
 نه شی. “هغوی توري راویستلې او دننه لاړل، ټول یې ووژل او
 د هغوی لاشونه یې بهر راښکل. بیا هغوی د عبادتخانی دنننی
 حای ته لاړل، ﴿۲۶﴾ چې هلته کومه مقدسه ستنه وه هغه یې
 راوویستله او وې سوزوله. ﴿۲۷﴾ نو هغوی د عبادت ستنه او

عبادتخانه تباہ کړه او عبادتخانه په ټټی بدله شوه او تر نن ورځې پورې شته دے. (۲۸) نو یاھو داسې د اسرائیل نه د بعل عبادت ختم کړو، (۲۹) خو هغه د یربعام بادشاه گناه بنده نه کړه، چا چې اسرائیلیان د گناه طرف ته بوتلی وُو چې هغوی د سرو زرو د هغه سخی عبادت وکړو چې هغه په بیت ایل او دان کبني لگولے وو. (۳۰) مالک خدای یاھو ته وفرمائیل، ”تا د اخی اب په اولاد باندې هم هغه خه وکړل چې ما درته فرمائیلی وُو. نو زه تا سره لوظ کوم چې ستا اولاد به تر څلورم نسل پورې د اسرائیل بادشاهان وی.“ (۳۱) خو یاھو د زړه د اخلاصه د مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک قانون نه منلو. هغه د یربعام د هغه گناهونو نه نه راگرځېدو، چې په بنی اسرائیلو باندې یې کړی وُو.

د یاھو مرگ

(۳۲) په هغه وخت کبني مالک خدای د اسرائیل د علاقې کمول شروع کړل. د شام بادشاه جزائیل د اسرائیل ټوله علاقہ فتح کړه (۳۳) د اُردن نمرخاتہ طرف ته، د ارنون سیند په غاړه په جنوب کبني د عروعر بنار پورې، په دې کبني د جلعاد او بسن علاقې هم شاملې وې، چرته چې د جاد، روبین او نمرخاتہ طرف ته منسی قبیلې اوسېدې. (۳۴) نور هر خه چې یاھو کړی وُو، سره د هغه د بهادری د کارنامو، دا د اسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کبني لیکلے شوی دی. (۳۵) هغه مړ شو او په سامریه کبني بنخ شو او د هغه زوی یهوآخز د هغه نه پس بادشاه جوړ شو. (۳۶) یاھو په سامریه کبني اته ویششت کاله بادشاهی وکړه.

ځنگه چې د اخزياه مور عتلياه د خپل زوی د قتل نه خبر شوه، نو هغې ووئيل چې د شاهي خاندان ټول کسان دې ووژلې شي. (۲) صرف د اخزياه زوی يوآس وتبستېدو. هغه هم د نورو سره وژلې کېدو، خو يهوسبع هغه بچ کړو، يهوسبع د يهورام لور او د اخزياه ناسکه خور وه. هغې يوآس او د هغه دايڼه د مالک خدائ په کور کښې د خوب کوټې ته بوتلل او د عتلياه نه يې پټ کړو، نو هغه ونه وژلې شو. (۳) شپږ کاله يهوسبع د هلک خيال ساتلو او د مالک خدائ په کور کښې يې پټ کړې وو، چې په دې دوران کښې عتلياه مَلِكه وه. (۴) خو په اوؤم کال يهوידع امام د شاهي څوکيدارانو او د محل څوکيدارانو مشران آفسران راوغوښتل او د مالک خدائ کور ته يې راوستل، چې هلته يې د هغوی نه دا قسم واخستلو چې د هغه په منصوبه به عمل کوي. نو بيا هغه ورته د اخزياه بادشاه زوی يوآس وښودلو (۵) او هغوی له يې دا حکم ورکړو، ”کله چې تاسو د سبت په ورځ خپل کار له راشئ، نو ستاسو درېمه حصه کسان به د محل څوکيداری کوی، (۶) بله درېمه حصه به د صور په دروازه کښې د څوکيداری دپاره ودرېزی او بله درېمه حصه به د نورو څوکيدارانو وروستو د دروازې سره د څوکيداری دپاره ودرېزی. (۷) هغه دواړه پلې چې د سبت په ورځ يې چټی وی نو هغه به د مالک خدائ په کور د بادشاه د څوکيداری دپاره ودرېزی. (۸) تاسو به د يوآس بادشاه نه گېرچاپېره ولاړیئ او توري به مو راويستلې وی او چې چرته هم ځی نو ورسره ځی. هر څوک چې تاسو له نزدې راځی نو هغه دې

وڙلے شی. (۹) آفسرانو د یهویدع په خبرو عمل وکړو او هغوی هغه سپری ورله راوستل چې د سبت په ورځ په چټی تلل او چې کوم څوکیداری له راتلل. (۱۰) هغه آفسرانو له هغه نېزې او پالونه ورکړل کوم چې د داؤد بادشاه وُو او چې د مالک خدای په کور کښې ساتلے شوی وُو، (۱۱) او هغه د مالک خدای د کور په مخکښې گېرچاپېره د بادشاه د حفاظت دپاره سپری ودرول چې توری یې په لاس کښې وې. (۱۲) بیا یهویدع یوآس بهر بوتلو، تاج یې ورپه سر کړو او د بادشاهی کولو د قانون یو نقل یې ورله ورکړو. نو یوآس مقرر کړے شو او اعلان وشو چې هغه بادشاه دے. خلقو لاسونه وپرقول او چغه یې ووهله، ”بادشاه زنده باد.“ (۱۳) ملکه عتلیاه د څوکیدارانو او خلقو شور واورېدو، نو هغه د مالک خدای کور ته تېزه لاړه، چرته چې خلق راغونډ وُو. (۱۴) هلته هغې هغه نوے بادشاه ولیدو چې د رواج په مطابق د ستنې سره د مالک خدای د کور د دروازې په خوله کښې ولاړ وو. آفسران او بیگل غبروونکی د هغه نه گېرچاپېره تاو وُو او ټولو خلقو د خوشحالی نه چغې وهلې او بیگلې یې غبرولې. عتلیاه د خفگان نه خپلې جامې وشلولې او چغې یې ووهلې، ”غدار، غدار.“ (۱۵) یهویدع نه غوښتل چې عتلیاه د مالک خدای د کور سره ووژنی، نو هغه فوجی آفسرانو له حکم ورکړو، ”هغه د څوکیدارانو د صفونو په مینځ کښې ویاسئ او هغه هر یو کس ووژنی چې د هغې د بچ کولو کوشش وکړی.“ (۱۶) هغوی هغه ونيوله، محل ته یې بوتله او هلته یې د آسونو د دروازې سره ووژله.

د يهودا اصلاحات کول

١٧) يهودا د يواس بادشاه او د خلقو نه د مالک خدای په نوم يو لوظ واخستلو چې هغوی به د مالک خدای تابعدار اوسی، هغه د بادشاه او د خلقو په مينځ کبني هم يو لوظ وکړو. ١٨) بيا خلق د بل عبادتخاني ته لارل او راوې غورزوله، هغوی قربان گاه او بتان ټوټې ټوټې کړل او د بل امام متان يې د قربان گاه په مخکبني ووژلو. يهودا د مالک خدای په کور باندې څوکيداران ودرول، ١٩) او بيا هغه، آفسرانو، شاهي څوکيدارانو او د محل څوکيدارانو بادشاه د مالک خدای د کور نه محل ته بوتلو، چې ټول خلق ورپسې روان ؤو. يواس د څوکيدارانو په دروازه ننوتلو او په تخت باندې په خپل ځای کبېناستو. ٢٠) ټول خلق خوشحاله ؤو او په بناړ کبني امن وو، ځکه چې عتلياه په محل کبني وژلې شوې وه. ٢١) يواس د اوو کالو په عمر کبني د يهودا بادشاه شو.

د يهودا بادشاه يواس

١٢) ١) د اسرائيل د بادشاه ياهو د بادشاهي په اووم کال، يواس د يهودا بادشاه شو او هغه څلوېښت کاله په يروشلم کبني بادشاهي وکړه. د هغه مور ضيباه د بيرسبع وه. ٢) هغه ټول عمر هغه کار کولو چې مالک خدای پرې رضا کېدو، ځکه چې يهودا د امام هغه له دا مشوره ورکوله. ٣) خو علاقائي عبادتخاني نه وې تباه شوي او خلقو بيا بيا هلته قرباني پېش کولې او خوشبوئي سوزولې. ٤) يواس امامان

راوغوبنٽل او دا حُڪم ٻي ورڪرو چي هغه پپسي بچت ڪوئ
 چي د مالڪ خُدايٰ په ڪور ڪبني د مقدسو نذرانو، د هرې
 ورخي قرباني او د رضاڪارانه نذرانو ڊپاره ورڪولے شي. (۵)
 هر يو امام به پپسي اخلي او د ضرورت په مطابق به ٻي د
 مالڪ خُدايٰ د ڪور په مرمت ڪبني استعمالوي. (۶) خو د
 يوآس د بادشاهي په درويشتم ڪال پورې هم امامانو د مالڪ
 خُدايٰ په ڪور ڪبني خه مرمت نه وو ڪرے. (۷) نو هغه
 يهودي او نور امامان راوغوبنٽل او د هغوي نه ٻي تپوس
 وڪړو، ”تاسو د مالڪ خُدايٰ ڪور ولي نه دے مرمت ڪرے؟
 تاسو به نورې پپسي نه اخلي. د نن نه پس به دا صرف د
 مالڪ خُدايٰ د ڪور په مرمت ڪبني استعمالولے شي.“ (۸)
 امامان دې ته راضي شول چي هغوي به د خلقو نه نورې
 پپسي نه راغونډوي خو د مالڪ خُدايٰ ڪور مرمت ڪولو ته ٻي
 هم غاڙه ونه نيوله. (۹) بيا يهودي او صندوق واخستلو، د
 دې په سر ڪبني ٻي سورے وڪړو او صندوق ٻي د قربانگاه
 بني طرف ته ڪبښودو، چي د مالڪ خُدايٰ ڪور ته د ننوتو
 خائي سره وو. خلقو چي ڪومه چنده ورڪوله نو د ننوتو په
 خائي ڪبني مقرر شوي امام به هغه ٽوله په صندوق ڪبني
 اچوله. (۱۰) چي ڪله به هم په صندوق ڪبني ڊپرې پپسي جمع
 شوې، نو شاهي منشي او مشر امام به راتلل، هغه پپسي به ٻي
 وشمپرلي چي د مالڪ خُدايٰ ڪور ته به راوړلے شوې وې او
 په ڪڅورو ڪبني به ٻي واچولې. (۱۱) بيا به هغوي دا پپسي هغه
 سڙو له ورڪولې چي د مالڪ خُدايٰ په ڪور ڪبني د ڪار ڙمه
 وار وُو او هغوي به ترې نه ترڪائونو، معمارانو، (۱۲) ڪلڪارانو
 او د ڪانو جوړوونكو له ورڪولې، هغه لرگي او ڪاني به ٻي
 پرې اخستل چي په مرمت ڪبني استعمالبدل او نور ٽول

ضروری څيزونه به يې پرې اخستل. (۱۳) د سپينو زرو پيالو، جامونو، بيگلو، د ډيوو سرپوشونه، يا د سرو زرو يا سپينو زرو نورو سامانونو دپاره څه پېسې هم نه وې استعمال شوې.

(۱۴) دا پېسې مزدورانو له ورکولې شوې او د مرمت سامان ورباندې اخستلې شو. (۱۵) زمه وارو سپرو په صداقت سره کار کولو، نو د پېسو د حساب کتاب ضرورت نه پېښېدو.

(۱۶) خو د گناه د تاوان د نذرانو او د گناه د نذرانو دپاره ورکړې شوې پېسې د مالک خدائې په کور کښې نه استعمالېدې، دا د امامانو وې. (۱۷) په هغه وخت د شام بادشاه جزائيل د جات په ښار باندې حمله وکړه او هغه يې فتح کړو، بيا هغه په يروشلم باندې د حملې کولو فېصله وکړه. (۱۸) د يهوداه بادشاه يوآس هغه ټولې نذرانې واخستلې چې د هغه پلار نيکه يهوسفط، يهورام او اخزياه مالک خدائې ته وقف کړې وې او د دې سره يې خپلې نذرانې او د مالک خدائې کور او د محل د خزانو ټول سره زر يې هم ورسره يو ځای کړل او دا هر څه يې جزائيل بادشاه له په تحفه کښې ولېږل، نو جزائيل بادشاه بيا خپل فوج د يروشلم نه واپس بوتلو. (۱۹) يوآس بادشاه چې نور هر څه هم کړي دي هغه د يهوداه د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلې شوي دي. (۲۰) - (۲۱)

د يوآس بادشاه افسرانو د هغه خلاف منصوبه جوړه کړه او په هغوي کښې دوو کسانو يعني د سماعت زوي يوسکار او د شومير زوي يهوزيد هغه په هغه کور کښې ووژلو چې په هغه لار باندې جوړ وو چې د يروشلم نمرخاته طرف ته لاندې سلا ته ځي. يوآس د داؤد په ښار کښې په شاهي اديره کښې ښخ شو او د هغه زوي امصياه د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د یهوداه بادشاه اخزیاہ زوی یوآس د بادشاهی په درویشتم کال، د یاہو زوی یهوآخز د اسرائیل بادشاه شو او هغه په سامریه کبني اولس کاله بادشاهی وکړه. (۱) هغه د یربعام بادشاه په شان د مالک خدای خلاف گناه وکړه چا چې اسرائیلیان د گناه طرف ته بوتلی و، هغه هیڅکله خپل بد عملونه نه پرېښودل. (۲) نو مالک خدای اسرائیل ته غصه شو او هغه د شام بادشاه حزائیل او د هغه زوی بن حدد پرېښودل چې اسرائیل له بار بار شکست ورکړی. (۳) نو یهوآخز مالک خدای ته سوال وکړو نو مالک خدای د هغه سوال واورېدو، ځکه چې مالک خدای ته پته وه چې د شام بادشاه د اسرائیل سره څومره سخت ظلم کوی. (۴) نو مالک خدای اسرائیلو له یو خلاصونکې راولېږلو، چې هغوی یې د شامیانو نه آزاد کړل، نو اسرائیلو د مخکېني په شان په امن کبني ژوند تېرولو. (۵) خو هغوی بیا هم هغه گناهونه پرې نه ښودل چې یربعام بادشاه اسرائیلیان هغې طرف ته بوتلی و او د اشیرې بت ستنه په سامریه کبني پاتې شوه. (۶) د یهوآخز سره صرف پنځوس په آسونو سواره کسان، او لس جنگی گادی او لس زره پیاده فوجیان پاتې و، ځکه چې د شام بادشاه د هغوی نه علاوه نور ټول لښکر تباہ کړی و او سم غوبل یې ورباندې کړی وو. (۷) یهوآخز چې نور هر څه هم کړی و سره د هغه د ټولو بهادری کارونو، هر څه د اسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کبني لیکلې شوی دی. (۸) هغه مړ شو او په سامریه کبني ښخ شو او د هغه زوی یهوآس د هغه نه پس بادشاه شو.

د اسرائیل بادشاه یهوآس

١٠ د یهوداه بادشاه یهوآس د بادشاهی په اووه دبرشم کال، د یهوآخز زوی یهوآس د اسرائیل بادشاه شو او هغه په سامریه کبني شپارس کاله حکومت وکړو. ١١ هغه هم د مالک خدای خلاف گناه وکړه او یربعام د نباط زوی د بدو لارو نه نه اوړېدو، چا چې اسرائیلیان د گناه طرف ته بوتلی وو. ١٢ نور هر څه چې یهوآس کړی وو، سره د یهوداه بادشاه امصیاه خلاف په جنگ کبني د هغه بهادری، هغه د اسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کبني لیکلې شوی دی. ١٣ یهوآس مړ شو او د سامریه په شاهي اديره کبني بنخ شو او د هغه زوی بادشاه شو چې د هغه نوم هم یربعام وو.

د الیشع مرگ

١٤ الیشع پېغمبر په یوه سخته بیماری بیمار شو او چې هغه مړ کېدو نو د اسرائیل بادشاه یهوآس ملاوېدو له ورغلو او د هغه د حالت په لیدو باندې یې ژړل. هغه چې وهلې، ”زما پلاره، زما پلاره. ته د اسرائیلو تکره حفاظت کوونکې وې.“ ١٥ الیشع حکم ورکړو، ”لینده او یو څو غشی واخله.“ نو یهوآس واخستل، ١٦ او الیشع هغه ته وفرمائیل چې، ”د غشو ویشتلو دپاره تیار شه.“ نو بادشاه هم هغه شان وکړل او الیشع خپل لاسونه د بادشاه په لاسونو کېښودل. ١٧ نو د پېغمبر په خبرو یې عمل وکړو، بادشاه هغه کړکی کولو او کړه چې د شام طرف ته وه. الیشع ورته وفرمائیل، ”غشې ووله.“ څنگه چې بادشاه غشې وویشتلو، نو پېغمبر وفرمائیل، ”ته د

مالک خدائ غشے پي، په کوم باندې چې به شام فتح کړي. تۀ به په افیق کبني د شاميانو سره تر هغې پورې جنگ کوي چې شکست ورکړي.“ (۱۸) بيا اليشع بادشاه ته وفرمائيل چې، ”نور غشي واخله او د دې سره زمکه ووهه.“ نو بادشاه درې ځلې زمکه ووهله او بيا پي بس کړل. (۱۹) په دې باندې اليشع غصه شو او بادشاه ته پي وفرمائيل، ”تا له په کار وؤ چې پينځۀ شپږ ځلې دې وهله، نو تا به په شاميانو باندې پوره فتح موندلې وي، خو اوس به تۀ هغوي له صرف درې ځل شکست ورکړي.“ (۲۰) اليشع مړ شو او بنخ شو. هر کال به د سپرلي په موسم کبني د موآبيانو لښکر د اسرائيل په ملک حمله کوله. (۲۱) يو وخت د يو سړي په جنازه کبني، ډاکوان وليدلې شو او دې خلقو د اليشع په قبر باندې مړي وروغورزولو او وتبستېدل. نو چې څنگه لاش د اليشع د هډوکي سره ولگېدو، نو هغه کس راژوندې شو او ودرېدو.

د شام او اسرائيل په مينځ کبني جنگ

(۲۲) د يهوآخز په ټوله بادشاهي کبني د شام بادشاه جزائيل به په اسرائيلو زياتې کولو، (۲۳) خو مالک خدائ په هغوي مهربان او رحم کوونکې وو. او هغوي پي دې ته نه پرېښودل چې تباه شي، خو د هغه لوظ په وجه پي د هغوي مدد کولو، چې کوم پي د ابراهيم، اسحاق او يعقوب سره کړې وو. هغه هيڅکله خپل خلق نه هېرول. (۲۴) کله چې د شام بادشاه جزائيل مړ شو نو د هغه زوي بن حداد بادشاه شو. (۲۵) بيا د اسرائيل بادشاه يهوآس بن حداد له درې ځله شکست ورکړو او هغه بناړونه پي بيا قبضه کړل چې د يهوآخز د بادشاهي په

دوران کبني بن حدد نيولى ؤو، يهوآخز د يهوآس پلار وو.

د يهوداه بادشاه امصياه

۱۴

۱ د اسرائيل بادشاه د يهوآخز زوى يهوآس د

بادشاهى په دويم كال، د يوآس زوى امصياه د يهوداه بادشاه

شو ۲ چې عمر يې پينځوويشت كاله وو او هغه په يروشلم

كبنى نهه ويشت كاله بادشاهى وكړه. د هغه مور يهوعدان د

يروشلم وه. ۳ هغه هم هغه كار كولو چې مالک خدائ پرې

رضا كېدو، خو د خپل پلار نيکه داؤد په شان نه وو، او هغه

كارونه يې كول چې خه د هغه پلار يوآس كړى ؤو. ۴ هغه

علاقائى عبادتخاني راونه غورزولې او خلقو هلته بيا هم قرباني

او سوزېدونكې خوشبوئى سوزوله. ۵ څنگه چې امصياه ته

د بادشاهى ټول اختيار ملاو شو، نو هغه هغه آفسران قتل كړل

چې د هغه پلار يعنې بادشاه يې وژلې وو. ۶ خو هغه د

هغوى بچى ونه وژل او په هغه خه يې عمل وكړو چې مالک

خدائ د موسى په شريعت كبنى فرمائيلى ؤو، ”مور او پلار

دې د بچو د جرمونو په وجه نه شى وژلې او د مور پلار د

جرمونو په وجه دې د هغوى بچى نه شى وژلې، يو كس دې

صرف د خپل جرم په وجه ووژلې شى.“ ۷ امصياه لس

زره ادومى فوجيان د مالگې په مېدان كبنى ووژل، هغه په يو

جنگ كبنى د سلع ښار قبضه كړو او په دې باندې يې

يقتى اېل نوم كېښودو چې تر اوسه پورې يې هم دا نوم دى.

۸ بيا امصياه د اسرائيل بادشاه يهوآس له پېغام وړونكى

ولېرل او ورته يې ووييل چې جنگ ته راوړاندې شه. ۹ خو

يهوآس واپس دا جواب ورولېرلو، ”يو ځل د لبنان په غرونو

کبني د ازغو بوتی د دیار ونې له دا پېغام ولېرلو چې، زما زوی له ستا لور ورکړه چې واده یې کړی. یو ځنگلی ځناور هلته تېرېدو او د ازغو په بوتی یې پښې کېښودې. (۱۰) نو امصیاه، تا اومیانو له شکست ورکړې دې او مغروره شوې یې. خو په خپل شهرت باندې گزاره کوه او په کور کېنې کېښه. داسې بلا ولې راخبروې چې په تا او ستا په خلقو باندې تباهی راوولی؟“ (۱۱) خو امصیاه ورته غوږ نه نیولو، نو یهوآس بادشاه د خپلو سړو سره روان شو او په یهوداه کېنې یې د بیت شمس سره د هغه خلاف جنگ وکړو. (۱۲) د امصیاه لښکر شکست وخوړو او د هغه ټول فوجیان خپلو کورونو ته وتښتېدل. (۱۳) یهوآس امصیاه ونيولو، یروشلم ته وړاندې لاړو او د افرائیم د دروازې نه واخله د گوټ دروازې پورې دېوال یې راغورزولو چې تقریباً دوه سوه گزه فاصله وه. (۱۴) هغه سپین زر، سره زر او د مالک خدای د کور ټول سامان او د محل ټولې خزانې یې واخستلې او واپس یې سامریه ته یوړې. هغه د ځان سره قېدیان هم بوتلل. (۱۵) نور هر څه چې یهوآس کړی و او سره د یهوداه بادشاه د امصیاه خلاف په جنگ کېنې د هغه بهادری، دا د اسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کېنې لیکلې شوی دی. (۱۶) یهوآس مړ شو او په سامریه کېنې په شاهي اديره کېنې بنځ شو او د هغه زوی یربعام د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د یهوداه بادشاه امصیاه مرگ

(۱۷) د یهوداه بادشاه امصیاه د اسرائیل بادشاه یهوآس د مرگ نه پس پینځلس کاله ژوندې وو. (۱۸) امصیاه چې نور

هر ڇهه هم ڪري ۽ هغه د يهوداه د بادشاهانو په تاريخ ڪڻي ليکلي شوي دي. (١٩) په يروشلم ڪڻي د امصياه د وژلو منصوبه جوړه شوه، نو هغه د لکيس بنا ته وټستېدو، خو دشمنان وريسي ۽ هغه پي هلته ووژلو. (٢٠) د هغه لاش واپس يروشلم ته په يو آس باندې راوړلې شو او د خپل پلار نيکه سره د داؤد په بنا ڪڻي بنځ ڪړي شو. (٢١) بيا د يهوداه خلقو د هغه د شپارسو کالو زوي عزياه ته د بادشاهي تاج ورپه سر ڪړو. (٢٢) عزياه د خپل پلار د مرگ نه پس ايالات بيا فتح ڪړو او دوباره پي جوړ ڪړو.

دوهم یربعام د اسرائیل بادشاه

(٢٣) د يهوداه بادشاه د يوآس زوي امصياه د بادشاهي په پينځلسم کال د يهوآس زوي یربعام د اسرائیل بادشاه شو او په سامريه باندې پي يو څلوېښت کاله بادشاهي وکړه. (٢٤) هغه د مالک خدای خلاف گناه وکړه او د خپل پلار نيکه د نباط زوي یربعام په بدو لارو باندې روان وو چا چې اسرائیل د گناه طرف ته بوتلي وو. (٢٥) هغه هغه ټوله علاقه فتح ڪړه کومه چې مخکښي د اسرائیل وه چې په شمال ڪڻي د حمات درې نه واخله په جنوب ڪڻي د مړ درياب پورې وه. مالک خدای د بني اسرائيلو خدای پاک د خپل خدمت کوونکي د امتي زوي يونس په ذريعه د هغې وعده ڪړې وه، څوک چې د جات حفر وو. (٢٦) مالک خدای د بني اسرائيلو سخت تکليف وليدو، او داسې هيڅ څوک هم نه وو چې د هغوي مدد پي ڪړي وي. (٢٧) خو د مالک خدای مقصد دا نه وو چې د اسرائيلو نوم او نشان ختم ڪړي، نو هغوي پي د دوهم یربعام

په ذریعه بچ کړل. (۲۸) نور هر څه چې دویم یربعام کړی و، د هغه د بهادری جنګونه او چې هغه دمشق او حمات څنګه اسرائیل له واپس ورکړی وو، دا هر څه د اسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کېنې لیکلې شوی دی. (۲۹) یربعام مړ شو او په شاهي اديره کېنې بنخ شو او د هغه زوی زکریاه د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د یهوداه بادشاه عزیزاه

۱۵ (۱) د اسرائیل بادشاه یربعام دویم د بادشاهي په

اوویشتم کال، د امصیاه زوی عزیزاه د یهوداه بادشاه شو (۲) چې عمر یې شپاړس کاله وو او هغه په یروشلم کېنې دوه پنځوس کاله بادشاهي وکړه. د هغه مور یکولیاہ د یروشلم وه.

(۳) هغه د خپل پلار امصیاه په مثالونو باندې روان وو، چې هغه کار یې کولو چې د مالک خدای په نظر کېنې بڼه وو.

(۴) خو علاقائی عبادتخانی نه وې تباہ شوی او خلقو هلته

قربانی پېش کولې او خوشبوئی یې سوزولې. (۵) مالک

خدای په عزیزاه باندې د جذام بیماری راوستله، چې د هغه

وخت نه دا بیماری ټول عمر ورسره وه. هغه په یو جدا کور

کېنې اوسېدو او د هغه زوی یوتام د محل مشر شو او په هغه

ملک یې حکومت کولو. (۶) نور هر څه چې عزیزاه کړی و،

هغه د یهوداه د بادشاهانو په تاریخ کېنې لیکلې شوی دی.

(۷) چې عزیزاه مړ شو نو د خپل پلار نیکه سره د داؤد په

بنار کېنې بنخ شو او د هغه زوی یوتام د هغه نه پس بادشاه

جوړ شو.

د اسرائیل بادشاه زکریاه

۸ د یهوداه بادشاه عزیزاه د بادشاهی په اته دېرشم کال د یربعام دویم زوی زکریاه د اسرائیل بادشاه شو او هغه په سامریه کښې شپږ میاشتې حکومت وکړو. ۹ هغه د خپل پلار نیکه په شان د مالک خدای په نظر کښې بدی وکړه. هغه د نباط زوی یربعام په بدو مثالونو باندې عمل وکړو، چا چې اسرائیل د گناه طرف ته بوتلی و. ۱۰ د بییس زوی سلوم د زکریاه بادشاه خلاف منصوبه جوړه کړه او د خلقو په مخکښې یې ووژلو او د هغه نه پس بادشاه جوړ شو. ۱۱ نور هر څه چې زکریاه کړی و او هغه د اسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلې شوی دی. ۱۲ نو هغه لوظ پوره شو چې کوم مالک خدای د یاهو سره کړی و و چې، ”ستا زامن به تر څلورم نسل پورې د اسرائیل په تخت کښېني.“ نو هم داسې وشول.

د اسرائیل بادشاه سلوم

۱۳ د یهوداه بادشاه عزیزاه د بادشاهی په یو کم څلوېښتم کال د بییس زوی سلوم د اسرائیل بادشاه شو او هغه په سامریه باندې یوه میاشت حکومت وکړو. ۱۴ د جادی زوی مناحم د ترصاه نه سامریه ته لاړو، سلوم یې ووژلو او د هغه نه پس په خپله بادشاه شو. ۱۵ نور هر څه چې سلوم کړی و، سره د هغه د منصوبې د حساب کتاب، هغه د اسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلې شوی دی. ۱۶ کله چې مناحم د ترصاه نه راروان وو، نو هغه د تفسح بنار ټول تباه

کڙو، د دې اوسېدونکي او گېرچاپېره علاقه يې هم تباہ کړه،
ځکه چې دا ښار هغه ته نه حواله کېدو. هغه د اُمیدوارو ښځو
خپټې هم وشلولې.

د اسرائیل بادشاه مناحم

١٧ د يهوداه بادشاه عَزِيَا د بادشاهۍ په يو کم څلوېښتم
کال، د جادۍ زوئ مناحم د اسرائیل بادشاه شو او هغه په
سامريه کېښې لس کاله حکومت وکړو. ١٨ هغه د مالک
خُدائِ خِلاف گناه وکړه او د خپلې بادشاهۍ په دوران کېښې د
هغې گناه نه منع نه شو په کومې چې د نباط زوئ يربعام
بادشاه اسرائیل آخته کړی و. ١٩ د اسور بادشاه تغلت
فلاسر په اسرائیل حمله وکړه او مناحم هغه له څلور دېرش
زره کلو سپين زر د دې دپاره ورکړل چې د مناحم په هغه
مُلک کېښې د حکومت په مضبوطولو کېښې يې ملگرتيا
وکړی. ٢٠ مناحم د اسرائیل د ټولو مالداره سږو نه په زور
پېسې اخستلې. هر يو کس به پنځوس د سپينو زرو سيکې
محصول ورکولو. نو تغلت فلاسر واپس خپل مُلک ته لاړو.
٢١ مناحم چې نور هر څه هم کړی و او هغه د اسرائیل د
بادشاهانو په تاريخ کېښې ليکلې شوی دی. ٢٢ هغه مړ شو
او ښځه کړې شو او د هغه زوئ فقحياه د هغه نه پس بادشاه
جوړ شو.

د اسرائیل بادشاه فقحياه

٢٣ د يهوداه بادشاه عَزِيَا د بادشاهۍ په پنځوسم کال د
مناحم زوئ فقحياه د اسرائیل بادشاه جوړ شو او هغه په

سامريه کبني دوه کاله حکومت وکړو. (۲۲) هغه د مالک خدای په نظر کبني بدی وکړه او د نباط زوی یربعام په بدو مثالونو باندې يې عمل وکړو، چا چې په اسرائيل گناه کړې وه. (۲۵) د فقحياه د فوج يو آفسر د رملياه زوی فقح د جلعاد د پنخوسو سپرو سره منصوبه جوړه کړه او په سامريه کبني د محل دنننی قلعه کبني يې فقحياه ووژلو او د هغه نه پس په خپله بادشاه جوړ شو. (۲۶) نور هر څه چې فقحياه کړی وُو هغه د اسرائيل د بادشاهانو په تاريخ کبني ليکلې شوی دی.

د اسرائيل بادشاه فقح

(۲۷) د يهوداه بادشاه عزياه د بادشاهی په دوه پنخوسم کال د رملياه زوی فقح د اسرائيل بادشاه شو او شل کاله يې په سامريه کبني حکومت وکړو. (۲۸) هغه د مالک خدای په نظر کبني بدی وکړه او د نباط زوی یربعام په بدو مثالونو يې عمل وکړو، چا چې په اسرائيل کبني گناه کړې وه. (۲۹) د فقح د بادشاهی په دوران کبني د اسور بادشاه تغلت فلاسر د عيون، ابيلبیت معکه، ينوحاه، قادس، حصور او جلعاد ښارونه، او د کليل او نفتالی علاقې قبضه کړې او خلق يې اسور ته قېديان بوتل. (۳۰) د يهوداه بادشاه د عزياه زوی يوتام د بادشاهی په شلم کال، د ايله زوی هوسيع د فقح بادشاه خلاف منصوبه جوړه کړه، هغه يې ووژلو او د هغه نه پس بادشاه جوړ شو. (۳۱) نور هر څه چې فقح کړی وُو هغه د اسرائيل د بادشاهانو په تاريخ کبني ليکلې شوی دی.

د يهوداه بادشاه يوتام

٣٢) د اسرائيل بادشاه د رملياه زوى فقح د بادشاهى په دويم كال، د عزياه زوى يوتام د يهوداه بادشاه جوړ شو (٣٢) چې عمر يې پينځوشت كاله وو، هغه په يروشلم كښې شپاړس كاله بادشاهى وكړه. د هغه مور يروسا د صدوق لور وه. (٣٣) يوتام د خپل پلار عزياه په مثالونو عمل وكړو او هغه كار يې كولو چې مالک خدائ پرې رضا كېدو. (٣٥) خو علاقائى عبادتخاني نه وې تباہ شوى او خلقو هلته قربانۍ پېش كولې او خوشبوئى يې سوزولې. يوتام د مالک خدائ د كور شمالي طرف ته دروازه جوړه كړه. (٣٤) يوتام چې نور څه هم كړى دى هغه د يهوداه د بادشاهانو په تاريخ كښې ليكلې شوى دى. (٣٧) د هغه د بادشاهۍ په دوران كښې مالک خدائ ورومبې د شام بادشاه رضين او د اسرائيل بادشاه فقح ورولبړل چې په يهوداه باندې حمله وكړى. (٣٨) يوتام مړ شو او د داؤد په ښار كښې په شاهى اديره كښې ښخ شو او د هغه زوى احاز د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه احاز

١٦) د اسرائيل بادشاه د رملياه زوى فقح د بادشاهۍ په اوولسم كال، د يوتام زوى احاز د يهوداه بادشاه شو (٣٩) چې عمر يې شل كاله وو او هغه په يروشلم باندې شپاړس كاله بادشاهى وكړه. هغه هغه كار نه كولو چې د مالک خدائ د هغه د خدائ پاك په نظر كښې ښه وو، اگر چې د هغه پلار نيکه داؤد ښه كارونه كړى وو (٣٩) خو د اسرائيل بادشاهانو

په مثالونو يې دومره عمل کولو، چې خپل زوی يې هم په اور
 کبني قرباني کړو، او د هغه خلقو پليت رواج يې خپل کړې
 وو کوم چې مالک خدای د هغه ملک نه ويستلی ؤو کله چې
 اسرائيليان مخ په وړاندې تلل. (٤) په غرونو باندې او د هرې
 ونې د سوري لاندې، او په علاقائی عبادتخانو احاز قرباني
 پېش کولې او خوشبوئی يې سوزولې. (٥) د شام بادشاه
 رضين او د اسرائيل بادشاه فحح په يروشلم باندې حمله وکړه
 او دا يې محاصره کړو، خو احاز له يې شکست نه شو
 ورکولې. (٦) هم په هغه وخت، د ادوم بادشاه د ايلات بنار
 بيا ونيولو او د يهوداه اوسېدونکی يې د هغې خای نه وشړل.
 ادوميان په ايلات کبني دېره شول او تر اوسه پورې هلته
 اوسېږي. (٧) احاز د اسور بادشاه تغلت فلاسر له دې
 پېغام سره سړی ولېږل، ”زه ستاسو وقف شوې خدمت
 کوونکې يم. راشه او ما د شام او اسرائيل د بادشاهانو د
 حملې نه بچ کړه.“ (٨) احاز د مالک خدای د کور او د محل
 د خزانې نه سره زر او سپين زر هم واخستل او بادشاه له يې
 د محسول په توگه ولېږل. (٩) د احاز د غوښتنې په جواب
 کبني تغلت فلاسر د دمشق خلاف د خپل لښکر سره روان
 شو، دا يې قبضه کړو او رضين بادشاه يې ووژلو او خلق يې
 قير ته قېديان بوتلل. (١٠) کله چې احاز بادشاه د تغلت فلاسر
 سره د ملاوېدو دپاره دمشق ته لاړو، نو هلته يې قربان گاه
 وليده او اورپاه امام له يې هم د دې په شان نمونه او ټول
 تفصيل ورولېږلو. (١١) نو اورپاه هم د دې په شان يوه
 قربان گاه جوړه کړه او د احاز د واپسې نه مخکې يې دا
 تياره کړه. (١٢) د دمشق نه په واپسې باندې، احاز وليدل چې
 قربان گاه جوړه وه نو قرباني ورباندې پېش کړه. (١٣) هغه په

دې باندې د ځناورو سوزېدونکې قربانۍ او د غلې نذرانې پېش
 کړې او په دې باندې يې د ميو نذرانه توي کړه او د وينې د
 سلامتۍ نذرانه يې ورباندې واچوله. (۱۴) مالک خدائ ته وقف
 شوې د زېرو قربان گاه د نوې قربان گاه او د مالک خدائ د
 کور په مينځ کښې وه، نو احاز دا د خپلې نوې قربان گاه
 شمالي طرف ته يوړه. (۱۵) بيا هغه اورپاه ته حکم وکړو، ”دا
 لويه قربان گاه د سحر سوزېدونکې نذرانې او د ماښام د غلې
 نذرانې دپاره استعمالوه او د بادشاه او د خلقو د سوزېدونکې
 نذرانې، د غلې نذرانې او د خلقو د څښلو نذرانې دپاره يې
 استعمالوه. په دې باندې د هغه ټولو ځناورو وینه تويوه چې
 کوم قربانۍ شوي وي. خو د زېرو قربان گاه زما دپاره وساته
 چې د فال دپاره يې استعمالوم.“ (۱۶) نو اورپاه هم هغه شان
 وکړل چې څنگه بادشاه حکم کړې وو. (۱۷) احاز بادشاه د
 زېرو هغه تختې او هغه ښانکونه لرې کړل، هغه د زېرو د
 دولسو غويو د شان نه د زېرو پيگۍ هم واخستله او دا يې د
 کاني په بنياد کېښودله. (۱۸) د اسور بادشاه د خوشحالولو
 دپاره، احاز د مالک خدائ د کور نه د سبت د ورځې د
 شاهي تخت نه پاس دالان هم لرې کړو او د مالک خدائ د
 کور د بادشاه د ننوتلو ذاتي دروازه يې بنده کړه. (۱۹) نور هر
 څه چې احاز بادشاه کړي دي هغه د يهوداه د بادشاهانو په
 تاريخ کېښې ليکلې شوي دي. (۲۰) احاز مړ شو او د داؤد
 ښار په شاهي اديره کېښې ښخ شو او د هغه زوی حزقياه د
 هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د یهوداه بادشاه احاز د بادشاهی په دولسم کال،
 د ایله زوی هوسیع د اسرائیل بادشاه شو او هغه په سامریه
 کبني نهه کاله حکومت وکړو. (۲) هغه د مالک خدای
 خلاف گناه وکړه، خو دا د هغه بادشاهانو هومره نه وه چا
 چې د هغه نه مخکبني په اسرائیل حکومت کړی وو. (۳) د
 اسور بادشاه سلمنسر د هوسیع خلاف جنگ وکړو، هوسیع د
 سلمنسر د اختیار لاندې راغلو او هوسیع به هر کال هغه له
 محصُول ورکولو. (۴) خو یو کال هوسیع د مصر بادشاه
 سو له پیغام وړونکی ولېږل او د هغه نه یې مدد وغوښتو او
 اسور له د هر کال محصُول ورکول بند کړل. کله چې
 سلمنسر د دې نه خبر شو، نو هغه هوسیع ونيولو او په
 قېدخانه کبني یې واچولو.

د سامریه زوال

(۵) بیا سلمنسر په اسرائیل حمله وکړه او سامریه یې
 محاصره کړو. د محاصرې په درېم کال، (۶) چې دا د
 هوسیع د بادشاهی نهم کال وو، د اسور بادشاه سامریه قبضه
 کړه، د اسرائیل خلق یې اسور ته قېدیان بوتل او د هغوی خه
 کسان په خلع ښار کبني، خه د جوزان په ضلع کبني د
 خابور سیند سره نزدې او خه د مادیو ښارونو ته د اوسېدو
 دپاره ولېږل. (۷) د سامریه زوال ځکه وشو چې بنی اسرائیلو
 د مالک خدای د خپل خدای پاک خلاف گناه کړې وه، چا
 چې هغوی د مصر بادشاه فرعون نه خلاص کړل او د مصر

نه يې راوويستل. هغوی د نورو خُدايانو عبادت وکړو، (۸) او
 د هغه خلقو رواجونه يې خپل کړل چې مالک خُدای په هغه
 وخت شړلی ؤو چې اسرائیلیان مخ په وړاندې تلل او چې د
 اسرائیل بادشاهانو کوم رواجونه شروع کړی ؤو نو هغه يې
 هم خپل کړل. (۹) اسرائیلیانو په پټه باندې هغه کارونه وکړل
 کوم چې مالک خُدای د هغوی خُدای پاک منع کړی ؤو.
 هغوی د وړو بشارونو نه واخله تر پخو بشارونو پورې د ځان
 دپاره علاقائی عبادتخاني جوړې کړې. (۱۰) هغوی په ټولو
 غرونو باندې او د هرې ونې د سوری لاندې د کابو ستنې او د
 اشیرې د بُت نښې کېښودې، (۱۱) او د هغوی په هره علاقائی
 عبادتخاني کېښې خوشبوئی سوزولې لکه څنگه به چې غیر
 قومونو کول کوم خلق چې مالک خُدای د هغه مُلک نه شړلی
 ؤو. هغوی د خپلو ټولو بدو عملونو په وجه د مالک خُدای
 قهر راوپارولو (۱۲) او د مالک خُدای د هغه حُکم نافرمانی يې
 وکړه چې د بُتانو عبادت مه کوئ. (۱۳) د يهوداه او اسرائیل د
 خبرداری دپاره مالک خُدای پېغام وړونکی او نبیان لېږلی ؤو
 چې هغوی فرمائیل، ”خپل بد عملونه پرېږدئ او زما حُکمو
 ونه منئ، چې په هغې کېښې هغه شریعت شامل دے چې کوم ما
 ستاسو پلار نيکه له ورکړے وو او د خپلو خُدمت کونکو
 پېغمبرانو په ذریعه مې ستاسو په حواله کړے دے.“ (۱۴) خو
 هغوی به د هغه په وپنا باندې عمل نه کولو، هغوی د خپل پلار
 نيکه په شان ضدیان ؤو، چا چې په مالک خُدای خپل خُدای
 پاک باندې يقين نه کولو. (۱۵) هغوی هغه اصول ونه منل او
 هغه لوظ يې پوره نه کړو کوم يې چې د هغوی د پلار نيکه
 سره کړے وو او هغوی د هغه خبرداری ته پام ونه کړو.
 هغوی د غلطو بُتانو عبادت وکړو او خپل ځانونه يې سپک

کړل، هغوی د گېرچاپېره قومونو په رواجونو باندې روان ؤو
 او د مالک خدای د هغه حکم نافرمانی یې وکړه چې د هغوی
 د رواج نقل مه کوئ. (۱۶) هغوی د مالک خدای د خپل
 خدای پاک ټول قانون مات کړو او د ځان دپاره یې د سخو
 په شکل کښې دوه د سرو زور بتان جوړ کړل، هغوی د
 اشیرې بت نښه هم جوړه کړه، د ستورو عبادت یې وکړو او
 د بعل بت خدمت یې وکړو. (۱۷) هغوی خپل زامن او لویه د
 غېرو قومونو خدایانو ته د سوزېدونکې نذرانې په توگه قربانی
 کړل، هغوی د فالگرو او قسمت ښودونکو سره مشورې
 وکړې او هغوی خپل ځانونه هغه څه ته حواله کړل چې څه د
 مالک خدای په نظر کښې غلط ؤو او په دې کولو سره یې د
 هغه قهر راوپارولو. (۱۸) مالک خدای اسرائیل ته غصه وو او
 د خپل حضور نه یې لرې کړل او صرف د یهوداه بادشاهی
 یې په ځای پرېښودله. (۱۹) خو د یهوداه خلقو هم د مالک
 خدای د خپل خدای پاک قانون ونه منلو، هغوی د هغه
 رواجونو نقل شروع کړو چې کوم اسرائیل خپل کړی ؤو.
 (۲۰) مالک خدای ټول اسرائیل رد کړو، هغوی له یې سزا
 ورکړه او ظالمانو دشمنانو ته یې حواله کړل او په آخر کښې
 یې د خپل حضور نه وشړل. (۲۱) کله چې مالک خدای
 اسرائیل د یهوداه نه جدا کړو، نو اسرائیل د نباط زوی یربعام
 خپل بادشاه جوړ کړو. یربعام په هغوی باندې مالک خدای
 پرېښودو او په هغوی باندې یې کبیره گناه وکړه. (۲۲) هغوی
 په یربعام پسې روان ؤو او چې هغه کوم گناهونه کړی ؤو نو
 هغه ټول یې کول، (۲۳) چې په آخر کښې مالک خدای هغوی
 د خپل حضور نه لرې کړل، لکه څنگه چې هغه د خپلو
 خدمت کوونکو پېغمبرانو په ذریعه خبردارې ورکړې وو

چې داسې به وکړی. نو د اسرائیل خلق اسور ته جلاوطن کړے شول، چرته چې تر اوسه پورې اوسپړی.

د اسوریانو د اسرائیل په ملک کښې اوسېدل

۲۴ د اسور بادشاه د بابل، کُوت، عِواه، حمات او سفروائیم

ښارونو نه خلق بوتلل او د سامریه په ښارونو کښې یې د اسرائیل د خلقو په ځای دېره کړل. هغوی دا ښارونه قبضه کړل او هلته اوسېدل. ۲۵ کله چې هغوی هلته اوسېدل نو په شروع کښې هغوی د مالک خدای عبادت نه کولو، نو هغه ازمری وروپېرل. او زمريانو د هغوی نه څه کسان ووژل. ۲۶

د اسور بادشاه ته وئیلی شوی ؤو چې کوم خلق هغه د سامریه په ښارونو کښې آباد کړی دی هغوی د هغه ملک د معبود په قانون باندې نه پوهیږی، نو ځکه هغه معبود ازمری رالېږلی ؤو چې هغوی یې ووژل. ۲۷ نو هغه بادشاه حکم وکړو چې، ”د هغه امامانو نه یو راولېږه چې کوم مونږ قبديان راوستی دی، هغه دې لار شی او هلته دې اوسپړی، چې خلقو ته د هغه ملک د خدای قانون وښائی.“ ۲۸ نو یو اسرائیلې

امام لارو چې کوم د سامریه نه راویستلې شوی وو او په بیت ایل کښې د اوسېدو دپاره لارل، هلته یې خلقو ته دا ښودنه کوله چې د مالک خدای عبادت به څنگه کوی. ۲۹ خو چې کوم خلق په سامریه کښې اوسېدل نو هر یو قوم خپل قومی بُتان جوړ کړل او دا یې په هغه علاقائی زیارتونو کښې

کېښودل چې اسرائیلیانو جوړ کړی ؤو. او هرې قبیلې په خپل خپل ښار کښې بُتان جوړ کړل. ۳۰ د بابل خلقو د سکات بنات بُتان جوړ کړل، د کُوت خلقو، د نیرگل بُتان، د حمات

خلقو، د اسيما بُتان، (۳۱) د عِواهِ خلقو، د نَبَاز او تر تاق
 بُتان، او د سفروائِم خلقو خپل بچي د ادرمَلِك او عنمَلِك
 خُدایانو ته د سوزېدونکې نذرانې په توگه قرباني کول. (۳۲)
 دې خلقو د مالِک خُدائِ عبادت هم کولو خو د هر قِسْم خلقو
 نه يې امامان خوښ کړل چې په علاقائِي عبادتخانو کېنې د
 هغوی دپاره نذرانې پېش کوي. (۳۳) نو هغوی د مالِک خُدائِ
 عبادت کولو، خو چې هغوی د کومو مُلکونو نه راغلي وُو د
 هغې د رواجونو په مطابق يې د خپلو خُدایانو عبادت هم
 کولو. (۳۴) هغوی تر نن ورځې پورې هغه رواجونه کوي.
 هغوی نه د مالِک خُدائِ عبادت کوي او نه د هغه قانون او
 حُکْمونه مني چې کوم يې د يعقوب اولاد له ورکړي وُو،
 يعقوب له اسرائيل نوم ورکړې شوې وو. (۳۵) مالِک خُدائِ
 د هغوی سره يو لوظ کړې وو او هغوی له يې حُکْم ورکړې
 وو چې، ”د نورو معبودانو عبادت مه کوي، هغوی ته سجده
 مه کوي، د هغوی خِدْمَت مه کوي او هغوی ته قرباني مه
 پېش کوي. (۳۶) تاسو دې زما يعنې مالِک خُدائِ تابعداري
 کوي، چا چې د لوی طاقت او قوت سره د مِصر نه
 راوويستلي، تاسو به ما ته سجده کوي او ما ته به قرباني پېش
 کوي. (۳۷) تاسو به همپشه هغه قانون او حُکْمونه مني چې
 کوم ما درته ليکلي دي. تاسو دې د نورو خُدایانو عبادت ونه
 کړي، (۳۸) او تاسو هغه لوظ مه هېروي چې کوم ما درسره
 کړې دي. او چې تاسو د نورو معبودانو عبادت ونه کړي،
 (۳۹) خو تاسو زما، يعنې د مالِک خُدائِ د خپل خُدائِ پاک
 عبادت کوي او زه به تاسو د خپلو دشمنانو نه بچ کړم.“ (۴۰)
 خو هغه خلقو به غوږ نه نيولو او په خپلو زړو رواجونو باندې
 يې عمل کولو. (۴۱) نو هغه خلقو د مالِک خُدائِ عبادت

کولو، د خپلو بُتانو عبادت يې هم کولو، نو د هغوی اولاد تر
نن ورځې پورې هم دغه کار نه پرېږدی.

د يهوداه بادشاه حزقياه

۱۸

۱ نو د اسرائيل بادشاه د ايله زوی هوسيع د

بادشاهۍ په درېم کال د احاز زوی حزقياه د يهوداه بادشاه

جوړ شو ۲ چې عمر يې پينځو وشت کاله وو او په يروشلم

باندې يې نهه وشت کاله بادشاهۍ وکړه. د هغه مور ابياه د

زکرياه لور وه. ۳ د خپل پلار نيکه داؤد په مثالونو يې عمل

وکړو، هغه هغه کار کولو چې د مالک خدای په نظر کښې

ښه وو. ۴ هغه علاقائی عبادتخاني تباہ کړی، د کانی ستنې

يې ماتې کړې او د اشیرې بُت ښې يې راوغورزولې. هغه د

زېږو مار هم ټوټې ټوټې کړو چې موسی جوړ کړی وو، چې

نوم يې نحشتان وو. ۵ حکه چې تر اوسه پورې اسرائيلو دې ته

خوشبوئی سوزوله. ۶ حزقياه په مالک خدای د بنی

اسرائيلو په خدای پاک باندې ايمان لرلو، په يهوداه کښې د

هغه په شان بل بادشاه نه مخکښې او نه وروستو تېر شوې

دې. ۷ هغه د مالک خدای وفادار وو او هيڅکله يې د هغه

نافرمانی نه وه کړې او هغه ټول حکمونه يې پوره منل چې

مالک خدای موسی له ورکړی وو. ۸ نو مالک خدای د

هغه مل وو او هغه په هر کار کښې کامياب وو. هغه د اسور

د بادشاه خلاف بغاوت وکړو او د هغه خدمت يې نه کولو.

۹ هغه فلسطينانو له شکست ورکړو او د وړوکی کلی نه

واخله تر لوی ښار پورې يې قبضه کړل چې په دې کښې غزه

او گېرچاپېره علاقه شامله وه. ۱۰ د حزقياه د بادشاهۍ په

څلورم کال، چې په اسرائیل باندې د هوسیع د بادشاهی اوؤم کال وو، د اسور بادشاه سلمنسر په اسرائیل حمله وکړه او سامریه یې محاصره کړو. (۱۰) د محاصرې په درېم کال، د سامریه زوال وشو، دا د حزقیاه د بادشاهی شپږم کال وو او د هوسیع د بادشاهی نهم کال وو. (۱۱) د اسور بادشاه د اسرائیل خلق اسور ته قېدیان بوتلل او د هغوی څه کسان په خلع ښار کښې، څه د خابور سیند سره نزدې د جوزان په ضلع کښې او څه د مادیو په ښارونو کښې یې آباد کړل. (۱۲) د سامریه زوال ځکه وشو چې د اسرائیل خلق د مالک خدای د خپل خدای پاک تابعداری نه کوله او هغه سره یې کړې لوظ مات کړو او د هغه ټول قانون نافرمانی یې وکړه چې خپل خدمت کوونکی موسی له یې ورکړې وو. هغوی به نه ورته غوړ نیولو او نه به یې پرې عمل کولو.

د اسوریانو یروشلم له دهمکی ورکول

(۱۳) د حزقیاه بادشاه د بادشاهی په څوارلسم کال، د اسور بادشاه سینحرب، د یهوداه په پخو دېوالونو په ښارونو باندې حمله وکړه او فتح یې کړل. (۱۴) حزقیاه سینحرب بادشاه له یو پیغام ولېږلو، چې هغه په لکيس کښې وو، ”زما نه غلطی شوې ده، مهربانی وکړه چې خپله حمله بنده کړه او چې ته څومره پېسې غواړې نو زه به یې درکړم.“ نو بادشاه ترې نه وغوښتل چې حزقیاه هغه له لس زره کلو سپین زر او زر کلو سره زر ورولېږي. (۱۵) نو حزقیاه هغه ته د مالک خدای د کور او د محل د خزاني ټول سپین زر ورولېږل، (۱۶) هغه د مالک خدای کور د دروازو نه او هغه سره زر هم راوشو کول

چي هغه ورباندي په خپله چوکاټونه پټ کړي ؤو او سينحرب
 له يې ورولېږل. (۱۷) د اسور بادشاه د لکيس نه يو لوی لښکر
 ولېږلو چې په يروشلیم کښې په حزقياه باندې حمله وکړي،
 چې د دې مشري د هغه درې غټو آفسرانو کوله. کله چې
 هغوی يروشلیم ته ورسېدل، نو هغوی د ولې سره سرک قبضه
 کړو چې په دې کښې د بره ډنډ نه اوبه راتلې، دا د هغه سرک
 سره نژدې وو چې کوم د دهوبی پټی ته تلو. (۱۸) کله چې
 هغوی حزقياه بادشاه راوغوښتلو، نو د هغه درې آفسران د
 هغوی سره ملاوېدو دپاره ور ووتل يعنې، د خلیاه زوی
 الياقیم، چې هغه د محل مشر وو، شبناه، د دربار منشی، او د
 آسف زوی یواخ، چې د حساب کتاب مشر وو. (۱۹) يو
 اسوری آفسر هغوی ته وویل چې، ”بادشاه په دې باندې
 پوهېدل غواړي چې حزقياه په څه باندې ايمان لري چې
 دومره اعتباری دے؟ (۲۰) ستا په خیال تشې خبرې د فوجی
 تکره توب او طاقت ځای نیولے شی؟ ستا یقین په چا دے
 چې زما خلاف بغاوت کوې؟ (۲۱) ته د مصر نه دا طمع کوې
 چې هغه به ستا مدد وکړي، خو دا به د لوخي د پانې د امسا
 په شان وی، چې لاس به دې غوخ او زخمی کړي. نو د مصر
 بادشاه فرعون باندې چې کله څوک بهروسه وکړي نو هغه
 داسې وی. (۲۲) یا به ته ما ته دا وواږي چې ته په مالک خدای
 په خپل خدای پاک باندې بهروسه کوې. خو دا هغه خدای
 پاک نه دے چې حزقياه د هغه علاقائی عبادتخانی او
 قربانگاه ختمې کړې، او هغه د يهوداه او د يروشلیم خلقو ته
 وفرمائیل چې صرف په يروشلیم کښې د قربانگاه سره
 عبادت کوئ. (۲۳) نو خبره واورئ، زما د نېک د اسور
 بادشاه سره معاهده وکړئ، زه به تاسو له دوه زره آسونه

درکرم کټ تاسو دومره سپری پېدا کړل چې په دې باندې سواره شی. (۲۴) تۀ د اسور د یو معمولی آفسر برابر هم نه یئ او تۀ بیا هم په طمع یې چې مصریان به جنگی گاپی او آسونه راولېږی. (۲۵) ستا په خیال ما د مالک خدای د مدد نه بغیر ستا په ملک حمله کړې ده او تباہ کړے مې دے؟ ما ته مالک خدای په خپله فرمائیلی دی چې په دې باندې حمله وکړم او تباہ یې کړم. (۲۶) نو الیاقیم، شبناه او یوآخ هغه آفسر ته وویل، ”تۀ د خپلو نوکرانو سره په آرامی ژبه کښې خبرې وکړه، مونږ په دې پوهیږو. مونږ سره په عبرانی کښې خبرې مۀ کوه، ځکه چې په دېوال باندې خلق به یې واورى.“ (۲۷) هغه ورته وویل، ”ستا خیال دا دے څۀ چې یواځې تۀ او بادشاه هغه خلق یئ چې زما نېک تاسو ته د دې هر څۀ وئیلو دپاره رالېږلے یم؟ نه، زۀ هم هغه خلقو ته وایم کوم چې په دېوال ناست دی، ستاسو په شان هغوی به هم خپل غل وخورى او خپلې امتیازې به وڅښی.“ (۲۸) بیا هغه آفسر ودرېدو او په عبرانی کښې یې آواز وکړو، ”د لوی بادشاه، د اسور د بادشاه خبره واورئ. (۲۹) بادشاه داسې وائی چې حزقیاه مو دوکه نه کړی. حزقیاه تاسو زما د لاس نه نه شی بچ کولے. (۳۰) او هغه دې ته مۀ پرېږدئ چې تاسو ته ووائی چې په مالک خدای یقین وکړئ. دا خیال مۀ کوئ چې مالک خدای به تاسو بچ کړی او چې هغه به زمونږ اسوری لښکر ستاسو د ښار قبضه کولو نه ایسار کړی. (۳۱) حزقیاه ته غوږ مۀ نیسئ. د اسور بادشاه تاسو له حکم درکوی چې د ښار نه راوځئ او ما سره روغه وکړئ. تاسو ته به اجازت وی چې د خپلو د انگورو باغونو نه انگور خورئ او د اینځر د ونو نه اینځر خورئ او د خپلو کوهیانو نه اوبۀ څښئ، (۳۲) تر

دې پورې چې بادشاه تاسو بيا په يو داسې مُلك كښې آباد كړى لكه چې ستاسو خپل وى، چې هلته د انگورو باغونه وى چې تاسو له مې دركوى او چې هلته د روټې تيارولو دپاره غله وى، هغه د زيتونو د ونو، د زيتونو تېلو او د شاتو مُلك دى. كه تاسو هغه څه كوي چې څه حُكم يې دركوى، نو تاسو به نه مري او ژوندى به يى. حزقيا ه مو چې دوكه نه كړى چې درته ووائى چې مالِك خُداى به مو بچ كړى. (۳۳) د نورو قومونو خُدايانو خپل خلق د اسور د بادشاه نه كله بچ كړى دى؟ (۳۴) د حمات او ارفاد خُدايان اوس چرته دى؟ د سفروائيم، هينع او عواه خُدايان چرته دى؟ سامريه بل چا بچ كړى شو څه؟ (۳۵) د دې ټولو مُلكونو خُدايانو كله هم خپل مُلك زمونږ د بادشاه نه بچ كړى دى څه؟ نو مالِك خُداى به يروشلم زما نه څنگه بچ كړى؟“ (۳۶) خو خلق خاموش ؤو او يوه خبره يې هم نه كوله ځكه چې حزقيا ه حُكم وركړى وو چې، ”هغه له جواب مۀ وركوي.“ (۳۷) نو الياقيم، شبناه او يوآخ د خفگان نه خپلې جامې وشلولې او هغوى لاپل او چې د اسور آفسر څه وئيلى ؤو هغه يې بادشاه ته ووييل.

د بادشاه يشعيا ه نه مشوره غوښتل

۱۹ (۱) څنگه چې حزقيا ه بادشاه د هغوى بيان واورېدو،

نو هغه د خفگان نه خپلې جامې وشلولې، د ټاټ جامې يې واغوستلې او د مالِك خُداى كور ته ننوتو. (۲) هغه د محل مشر آفسر الياقيم، د دربار منشى شبناه، او مشران امامان، د آموص زوى يشعيا ه پېغمبر له ولېرل، دې ټولو د ټاټ جامې

انگوستې وې. (۳) هغوی ته یې وویل چې یسعیاہ له دا پېغام ورسوئ، ”نن د خفگان، ملامتیا او د شرم ورغ ده. مونږ د هغه بنځې په شان یو چې ماشوم یې پیدا کیږی، خو د پیدا کېدو طاقت نه لری. (۴) د اسور بادشاه خپل مشر آفسر د ژوندی خدای د بې عزتی کولو دپاره رالېږلې دے. مالک خدای ستاسو خدای پاک دې د دې بې عزتی نه خبر شی او چې چا دا بې عزتی کړې وی نو هغوی له دې سزا ورکړی. زمونږ د ژوندو پاتې خلقو دپاره خدای پاک ته سوال وکړی.“

(۵) کله چې یسعیاہ ته د حزقیاه بادشاه پېغام ملاو شو، (۶) نو یسعیاہ هغوی ته وفرمائیل، ”خپل نېک ته ووايي چې مالک خدای داسې فرمائی چې، کومې خبرې تا اورېدلې دی د هغې په وجه مۀ یرېږه، چې د اسور بادشاه نوکرانو په هغې کښې زما گستاخی کړې ده. (۷) غور ونیس، مالک خدای به په بادشاه باندې یوه افواه واوروی نو هغه به واپس خپل ملک ته لاړ شی او مالک خدای به یې هلته په چا ووژنی.“

د اسوریانو بله دهمکی ورلېږل

(۸) د اسور آفسر خبر شو چې بادشاه د لکيس نه تلے دے او د نزدې ښار لېناه خلاف جنگ کوی، نو هغه ورغلو چې مشوره ورسره وکړی. (۹) اسوریانو له دا خبر ورورسېدو چې د ایتھوپیا بادشاه ترهاقه د مشری لاندې مصرے لښکر په هغوی باندې د حملې دپاره راروان دے. کله چې بادشاه د دې نه خبر شو، نو هغه د یهوداه بادشاه حزقیاه له دا پېغام ولېږلو (۱۰) چې هغه ته داسې ووائی، ”په کوم خدای چې تاسو یقین کوئ هغه تاسو ته فرمائیلی دی چې تاسو به زما په

قبضه کبني نۀ رائي، خو چي په هغه باندې دوکه نۀ شي. (۱۱)

گوري چي د اسور بادشاه د کوم مُلک تباہ کولو فېصله وکړي نو په هغې باندې خۀ کوي، ستاسو خيال دے چي خلاص به شي؟ (۱۲) زما پلار نيکۀ د جوزان، حاران او رصف بنارونه تباہ کړل، د بيت عدن خلق يې ووژل چي کوم په تلسار کبني اوسېدل او د هغوي يو خُداي هم هغوي بچ نۀ کړل. (۱۳) د حمات، ارفاد، سفروائيم، هينع او د عواہ بنارونو بادشاهان چرته دي؟“ (۱۴) حزقياہ بادشاه د پېغام وپرونکو نه خط واخستلو او وې لوستلو. بيا هغه د مالک خُداي کور ته لاړو او خط يې هلته د مالک خُداي په حضور کبني کېښودو، (۱۵) او دُعا يې وکړه، ”اے مالکۀ خُدايه، د اسرائيل خُدايه پاکه، تۀ د وزرو والا مخلوق په مينځ کبني په تخت ناست يې، يواځي تۀ خُداي پاک يې، چي د دُنيا په ټولو بادشاهانو باندې حکومت کوي. تا زمکه او آسمان پېدا کړي دي. (۱۶) نو مالکۀ خُدايه، چي په مونږ خۀ کيږي هغې ته وگوره. هغه ټولي خبرې واوره چي سينحرب يې تا يعني ژوندي خُداي پاک ته د بي عزتي دپاره کوي. (۱۷) مالکۀ خُدايه، دا رښتيا دي چي د اسور بادشاهانو پېر قومونه تباہ کړي دي او د هغوي زمکي يې شاپړي کړي دي. (۱۸) او د هغوي خُدايان يې اور ته اچولي دي او سوزولي يې دي، اسوريانو دا خُکه تباہ کړے شول، چي په حقيقت کبني دا خُدايان نۀ وُو او تش د لرگو او کانو نه انسانانو جوړ کړي وُو. (۱۹) نو زمونږ مالکۀ خُدايه پاکه، مونږ د اسوريانو نه بچ کړه او اے مالکۀ خُدايه، د دُنيا ټولو قومونو ته به پته ولگي چي صرف تۀ رښتونے خُداي پاک يې.“

بادشاه ته د يشعياہ پيغام

٢٠) بيا د آموص زوى يشعياہ حزقياہ له دا پيغام ولېرلو،

”مالک خدائ د اسرائيل خدائ پاک فرمائى چې، ما د

اسوريانو بادشاه سينحرب په حقله ستا دُعا اورېدلې ده. (٢١)

مالک خدائ په دې حقله فرمائيلى دى چې، پېغله لور صيون

تا پورې خاندې او تا ته سپک گورى. (٢٢) دا ته په چا پورې

خندا کوې او د چا بې عزتى کوې؟ ته زما يعنې د اسرائيلو

مقدس خدائ پاک بې عزتى کوې. (٢٣) تا ما له ستا پيغام

ورونكى راولېرل چې ما ته دا لافې ووهى چې تا د خپلو ټولو

جنگى گاپو سره د لبنان اوچت غرونه فتح كړى دى، هلته

دې د ديار لوړې ونې او د نختر بښې ونې راوغورزولې او چې

ته د ځنگلو هغه گڼو برخو ته ورسېدلې. (٢٤) تا لافې وهلې چې

تا كوهى وكنستل او په پردو ملكونو كښې دې اوبه وڅښلې او

ستا فوجيانو د پښو سره د نيل درياب اوچ كړو. (٢٥) ته خبر

نه يې چې ما د دې هر څه ډېر د مخكښې نه منصوبه جوړه

كړې وه؟ او اوس مې داسې وكړل او تا له مې دا طاقت

درکړو چې د پخو دېوالونو ښارونه د خاورو په ډېرو بدل

كړې. (٢٦) د هغه ځائ خلق كمزورى ؤو، هغوى یرېدلى او

شرمېدلى ؤو. هغوى په پټى كښې د بوټو په شان ؤو يا لکه

چې په چت باندې وابښه شوى وى چې د نمرخاته گرمې هوا

وهلى وى. (٢٧) خو ما ته پته ده چې ته څه کوې او چرته ځې

او چې ته ما ته څومره غصه يې. (٢٨) ما ته ستا د غضب او

غرور خبر رارسېدلې دى، نو زه به ستا په پوزه كښې كُنډه

او ستا په خوله كښې واگې اچوم او چې په کومه لار راغلى

يې نو په هغې به دې واپس ولېرم. (٢٩) نو يشعياہ حزقياہ

بادشاه ته وفرمائيل، ”خه چي کيدونکي دي نو د هغي په حقله به درته ووايم. په دي کال او په بل کال به ته قدرتي شوي خوراک خوري، خو په ورپسي کال به غله وکري او ويه يي ربي او د انگورو باغونه به وکري او انگور به وخوري. (۳۰)

په يهوداه کبني چي کوم کسان ژوندي پاتي دي، نو هغوي به د هغه بوټو په شان آباد شي چي جرړي يي په زمکه کبني ژوري خي او مېوه کوي. (۳۱) په يروشلم کبني او د صيون په غره باندې به خلق ژوندي پاتي شي، خکه چي د مالک خدائي رب الافواج غېرت به داسي وکري. (۳۲) مالک خدائي د اسور بادشاه په حقله فرمايلي دي، هغه به دي بشار ته نه ننوخي او نه به د دي خلاف يو غشه وولي. يو فوجي به هم د پال سره دي بشار ته نزدي رانه شي او د دي محاصرې دپاره به د خاورو پېرې جوړ نه کړي شي. (۳۳) هغه چي په کومه لار راغلي وي نو په هغي به واپس لار شي او بشار ته به دننه لار نه شي. ما، يعني مالک خدائي داسي فرمايلي دي. (۳۴) د خپل عزت او د خپل خدمت کوونکي داؤد د خاطرې به زه د دي بشار ساتنه او حفاظت کوم.“ (۳۵) په هغه شپه د اسوريانو خېمو ته د مالک خدائي يوه فرېسته ننوتله او يو لاک پينځه اتيا زره فوجيان يي ووژل. په ورپسي سحر وختي هغوي ټول هلته مړه پراته و. (۳۶) بيا د اسور بادشاه سينحرب راواپس شو او نينوه ته لارو. (۳۷) يوه ورځ چي هغه د خپل معبود نېروک په عبادتخانه کبني عبادت کولو، نو د هغه دوو زامنو ادرملک او شراضر هغه د خپلو ټورو سره ووژلو او بيا هغوي د اراراط ملک ته وتبېدل. د هغه يو بل زوي اسرحدون د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د حزقياہ بادشاہ بيمار بدل او بيا روغبدل

۲۰ ﴿۱﴾ په هغه ورځو کښې حزقياہ بادشاہ بيمار شو او مرگ ته نژدې وو. د آموص زوی، يشعياہ پېغمبر ورغلو او هغه ته يې وفرمائيل، ”مالک خدائ تا ته فرمائی چې خپلې معاملي سمبال کړه. ځکه چې ته به مړ کېږې، ته به روغ نه شي.“ ﴿۲﴾ حزقياہ مخ دېوال ته واړولو او دُعا يې وکړه، ﴿۳﴾ ”مالک خدایه، هغه راياد کړه، چې ما په ايماندارۍ او د زړه د اخلاصه ستا خدمت کړې دې او ستا د رضا دپاره مې هر کار کړې دې.“ او هغه پېر په چغو چغو وژړل. ﴿۴﴾ يشعياہ د بادشاہ نه روان شو، خو هغه لا د محل د مرکزي دربار نه تېر شوې نه وو چې د مالک خدائ کلام پرې نازل شو، ﴿۵﴾ ”د مالک خدائ د خلقو بادشاہ حزقياہ له واپس لار شه او هغه ته ووايه، ما يعنې مالک خدائ، ستا د پلار نيکه داؤد خدائ پاک ستا دُعا اورېدلې ده او ستا اوبښکې مې ليدلې دي. زه به تا روغ کړم او په درې ورځو کښې به د مالک خدائ کور ته لار شي. ﴿۶﴾ زه به ستا په عُمر کښې پينځلس کاله نور زيات کړم. زه به تا او د يروشلم دا ښار د اسور بادشاہ نه بچ کړم. زه به د خپل عزت او د خپل خدمت کوونکي داؤد د خاطرې د دې ښار حفاظت کوم.“ ﴿۷﴾ بيا يشعياہ د بادشاہ کسانو ته وفرمائيل چې د هغه په دانه باندې د اينځر نه جوړ شوې مرهم ولگوي، نو هغه به روغ شي. ﴿۸﴾ حزقياہ بادشاہ تپوس وکړو، ”د دې ثبوت نښه به څه وي چې مالک خدائ به ما روغ کړي او په درېمه ورځ به د مالک خدائ کور ته لار شم؟“ ﴿۹﴾ يشعياہ ورته وفرمائيل، ”مالک خدائ به د دې نښه درته وښائي چې هغه به خپله وعده پوره

کڙي. نو ستا څنگه خوبه ده چې دا سورے لس قدمه

مخکبني لار شي يا لس قدمه وروستو لار شي؟“ (۱۰) حزقياہ

ورته وفرمائيل، ”دا آسان دي چې په پوري باندې سورے لس

قدمه مخکبني لار شي. دا لس قدمه وروستو بوځه.“ (۱۱)

يشعياہ مالک خدائ ته سوال وکړو او مالک خدائ د احاز په

پوري باندې سورے لس قدمه وروستو بوتلو.

د بابل پېغام وړونکي

(۱۲) تقريباً هم په هغه وخت د بابل بادشاه د بلدان زوي،

مرو د ک بلدان خبر شو چې حزقياہ بادشاه بيمار دے، نو هغه

ورله يو خط او يوه تحفه ولېرله. (۱۳) حزقياہ پېغام وړونکو ته

په خبر راغلي ووئيل او هغوي ته يې خپل سره زر، سپين زر،

خپلي مصالحې او قيمتي تېل او خپل ټول فوجي سامان

وښودلو. د هغه د گودام په کوټو کبني يا د هغه د بادشاهي په

بل خائ کبني هم داسې څه نه وو چې هغه ورته ښودلي نه

وو. (۱۴) بيا يشعياہ پېغمبر حزقياہ بادشاه له لارو او تپوس يې

ترې نه وکړو، ”دا سړي د کوم خائ نه راغلي دي او هغوي تا

ته څه وفرمائيل؟“ حزقياہ ورته ووئيل، ”هغوي د يو لرې ملک

بابل نه راغلي دي.“ (۱۵) يشعياہ ترې نه تپوس وکړو، ”په

محل کبني يې څه وليدل؟“ حزقياہ بادشاه جواب ورکړو،

”هغوي هر څه وليدل. زما په خزانه کبني داسې څه نشته چې

ما ورته ښودلي نه وي.“ (۱۶) بيا يشعياہ بادشاه ته وفرمائيل،

”مالک خدائ تعالی داسې فرمائي چې (۱۷) يو داسې وخت

راروان دے چې ستا په محل کبني هر يو څيز، چې ستا پلار

نيکه تر ننه پورې جمع کړي دي، نو هغه به بابل ته يوړلے

شى. هيڭ به هم پاتي نه شى. (۱۸) ستا څه اولاد به بوتلے شى او د هغوى نه به خصيان جوړ كړے شى چې د بابل بادشاه په محل كښې خدمت كوى. (۱۹) نو حزقياہ بادشاه د دې په مطلب پوهه شو چې د هغه په ژوند كښې به امن او تحفظ وى، نو هغه ورته ووئيل، ”تا چې ما له د مالک خدائ نه كوم پيغام راوړے دے هغه بنه دے.“

د حزقياہ د بادشاهي ختمېدل

(۲۰) نور هر څه چې حزقياہ بادشاه كړى و، د هغه د بهادري كارنامې او هغه حساب كتاب چې هغه ښه جوړ كړے وو او چې يو سورنگ يې كنستلے وو چې ښار له اوبه راولى، دا هر څه د يهوداه د بادشاهانو په تاريخ كښې ليكلے شوى دى. (۲۱) حزقياہ مړ شو او د هغه زوى منسى د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه منسى

۲۱ (۱) منسى د دولسو كالو وو چې هغه د يهوداه بادشاه جوړ شو او هغه په يروشلم پينځه پنځوس كاله بادشاهي وكړه. د هغه مور حفصيباه وه. (۲) منسى د هغه قومونو پليت رواجونه كول چې مالک خدائ د اسرائيلو نه وړاندې شړلى و، او په دې كولو يې د مالک خدائ خلاف گناه وكړه. (۳) هغه د غېرو قومونو د عبادت ځايونه بيا جوړ كړل كوم چې د هغه پلار حزقياہ تباہ كړى و، هغه د بعل د عبادت دپاره قربانگاه جوړې كړې او د اسرائيل بادشاه

اخیاب په شان د اشیرې بُت نښه یې جوړه کړه. منسی د ستورو عبادت هم کولو. ﴿٤﴾ هغه د مالک خدای په کور کښې د غېرو قومونو قربان گاه جوړې کړې، په هغه خدای کښې چې مالک خدای فرمائیلى ؤو، ”زما نوم به په یروشلم کښې همپشه باقى پاتې وی.“ ﴿٥﴾ د مالک خدای د کور په دوو دربارونو کښې هغه د ستورو د عبادت دپاره قربان گاه جوړې کړې. ﴿٦﴾ هغه خپل زوی د سوزېدونکې نذرانې په توگه پېش کړو. هغه د کوپو او جادو نه کار واخستو او قسمت ښودونکو او فالگرو سره یې مشورې کولې. هغه د مالک خدای خلاف لویه گناه وکړه او د هغه غصه یې راوپاروله. ﴿٧﴾ هغه د اشیرې بُت نښه د مالک خدای په کور کښې کېښوده، چې د دې په حقله مالک خدای داؤد او د هغه زوی سلیمان ته فرمائیلى ؤو، ”په یروشلم کښې، په دې کور کښې هغه خدای دے چې ما د بنی اسرائیلو د ټولو دولسو قبیلو نه خوښ کړے دے چې چرته به زما د نوم درناوے کیرى. ﴿٨﴾ او که اسرائیلیان زما ټول حکمونه منی او هغه ټول قانون و منی چې زما خدمت کوونکى موسى هغوی له ورکړے دے، نو هغوی به د هغه ملک نه نه شی شړلے چې ما د هغوی پلار نیکه له ورکړے وو.“ ﴿٩﴾ خو د یهوداه خلقو د مالک خدای تابعداری نه کوله او منسی هغوی د هغې نه هم لویو گناهونو کولو طرف ته بوتلل چې کوم هغه قومونو کړی ؤو چې مالک خدای هغوی د هغه ملک نه شړلی ؤو چې په کوم وخت کښې د هغه خلق مخ په وړاندې تلل. ﴿١٠﴾ د خپلو خدمت کوونکو پېغمبرانو په ذریعه مالک خدای فرمائیلى ؤو، ﴿١١﴾ ”منسی بادشاه حرام کارونه کړی دی، د هغه کارونو نه هم پېر بد چې کوم کنعانیانو کړی ؤو، او هغه د خپلو بتانو

سره د يهوداه خلق د گناه طرف ته بوتلی وُو. (۱۲) نو زه مالک خدای د اسرائیل خدای پاک په یروشلم او په يهوداه یو داسې افت راولم چې هر څوک د دې نه خبر شی نو په هغوی به وپښتۀ زیگ زیگ ودریږی. (۱۳) زه به یروشلم له داسې سزا ورکړم لکه چې سامریه، د اسرائیل بادشاه اخیاب او د هغه اولاد له مې ورکړې وه. زه به یروشلم د دې د خلقو نه داسې خالی کړم، لکه چې څوک لوبښه صفا کړی او په بل مخ یې واړوی. (۱۴) چې کوم خلق ژوندی پاتې وی نو زه به یې پرېږدم او خپلو دشمنانو ته به یې حواله کړم، چې فتح یې کړی او د هغوی ملک لوټ کړی. (۱۵) زه د خپلو خلقو سره داسې ځکه کوم چې هغوی زما خلاف گناه کړې ده. او د هغه وخت نه چې د هغوی پلار نیکه د مصر نه راوتلی دی تر نن ورځې پورې یې زما غصه راپارولې ده. (۱۶) منسی دومره ډېر بې گناه خلق قتل کړل چې د یروشلم د یو سر نه تر بل سر پورې وینې بهېدلې، د دې نه علاوه هغه د يهوداه خلق د بُت پرستی طرف ته بوتلل او هغوی یې دې ته جوړ کړل چې د مالک خدای خلاف گناه وکړی. (۱۷) نور هر څه چې منسی کړی وُو، سره د هغه گناهونو چې هغه کړی وُو، نو هغه د يهوداه د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلې شوی دی. (۱۸) منسی مړ شو او د محل په باغ یعنی د عزا په باغ کښې ښخ شو، د هغه زوی امون د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه امون

(۱۹) امون د دوویشتمو کالو وو چې هغه د يهوداه بادشاه جوړ شو او دوه کاله یې په یروشلم بادشاهی وکړه. د هغه مور

مسلمت وه چې د يُطبه د بشار د حروص لور وه. (٢٠) د خپل پلار منسى په شان، هغه هم د مالک خدائِ خلاف گناه وکړه، (٢١) هغه د خپل پلار په نقش قدم باندې روان وو او چې د هغه پلار د کومو بُتانو خدمت کړې وو نو هغه هم ورته سجدې لگولې. (٢٢) هغه مالک خدائِ، د خپل پلار نيکه خدائِ پاک رد کړو او د مالک خدائِ د حکمونو نافرمانى يې وکړه. (٢٣) د امون آفسرانو د هغه خلاف منصوبه جوړه کړه او په محل کبني يې ووژلو. (٢٤) د يهوداه خلقو د امون قاتلان ووژل او د هغه زوى يوسياه يې د هغه په خائِ بادشاه جوړ کړو. (٢٥) امون چې نور هر خه کړى ؤو هغه د يهوداه د بادشاهانو په تاريخ کبني ليکله شوى دى. (٢٦) امون د عزا د باغ په اديره کبني بنخ شو او د هغه زوى يوسياه د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه يوسياه

٢٢ (١) يوسياه د اتو کالو وو چې هغه د يهوداه بادشاه شو او هغه په يروشلم باندې يو دېرش کاله بادشاهى وکړه. د هغه مور جديده وه، چې د بُصقت بشار د عداياه لور وه. (٢) يوسياه هغه کار کولو چې مالک خدائِ پرې رضا کېدو، هغه د خپل پلار نيکه داؤد په مثالونو عمل کولو او د دې نه يو خوا بل خوا نه اوړېدو.

د تورات شريف موندلې کېدل

(٣) د خپلې بادشاهى په اتلسم کال، يوسياه بادشاه د دربار

منشی سافن چې د اصلياه زوی او مسلام نمسے وو، د دې
حُکم سره د مالک خُدای کور ته ولېرلو، ﴿٤﴾ ”مشر امام
خَلقیاه له لار شه او د هغه پېسو پته ولگوه چې د مالک خُدای
د کور د ننوتلو په دروازه کښې خادمانو د خلقو نه راغونډې
کړې دی. ﴿٥﴾-﴿٦﴾ او هغه ته ووايه چې پېسې هغه سپرو له
ورکړې کوم چې د مالک خُدای د کور د مرمت مشران دی.
هغوی به ترکانانو، ټېکدارانو او گلکارانو له مزدوری ورکوی
او چې په مرمت کښې خه لرگی او کانی استعمالیږی نو هغه
دې اخلی. ﴿٧﴾ خو چې هغوی له کومې پېسې ورکړې شوې
وی نو د هغې حساب کتاب ورسره مه کوی، ځکه چې هغوی
د ایمانداری سره لېن دېن کوی.“ ﴿٨﴾ سافن منشی خَلقیاه ته
د بادشاه حُکم ورسولو او خَلقیاه هغه ته وویل چې هغه د
مالک خُدای په کور کښې د تورات کتاب موندلې دے.
خَلقیاه کتاب ورکړو او سافن ولوستلو. ﴿٩﴾ بیا هغه واپس
بادشاه له لارو او د دې نه یې خبر کړو، ”د مالک خُدای په
کور کښې چې کومې پېسې جمع شوې وې هغه ستا خدمت
کونکو اخستې دی او هغه سپرو له یې ورکړې دی چې د
مرمت مشران دی.“ ﴿١٠﴾ او هغه وویل، ”ما سره دلته یو
کتاب دے چې خَلقیاه راکړې دے.“ او بادشاه ته یې دا
ولوستلو. ﴿١١﴾ کله چې بادشاه د شریعت د کتاب خبرې
واورېدې، نو هغه د خفگان نه خپلې جامې وشلولې، ﴿١٢﴾ او
خَلقیاه امام، د سافن زوی اخیقام، د میکایاه زوی عکبور، د
دربار منشی سافن او د بادشاه نوکر عسایاه له یې دا حُکم
ورکړو، ﴿١٣﴾ ”لار شئ او د مالک خُدای سره، زما او د
یهوداه د ټولو خلقو دپاره د دې کتاب د تعلیماتو خبره وکړئ.
مالک خُدای مونږ ته سخت غصه دے ځکه چې دا کتاب

کومی خبری کوی نو زمونږ پلار نیکه په دې باندې عمل نه دے کړے. (۱۴) نو خلیاه، اخیقام، عکبور، سافن او عسایاه لارل چې د خُده نومې بښې سره مشوره وکړی، هغه یوه پېغمبره وه چې د یروشلم په نوې محله کښې اوسېدله. (د هغې خاوند سلوم، د تقوه زوی او د خرخس نمسے، د مالک خدای د کور د چوغو مشر وو.) نو هغوی ورته خبره وکړه، (۱۵) او هغې هغوی ته وویل چې واپس بادشاه له لار شے (۱۶) او د مالک خدای دا پېغام هغه له ورکړی، ”زه به یروشلم او د دې ټولو خلقو له سزا ورکړم لکه څنگه چې په هغه کتاب کښې لیکلے شوی دی چې بادشاه ولوستلو. (۱۷) هغوی زه رد کړے یم او نورو خدایانو ته یې نذرانې پېش کړې دی او چې هغوی څه کړی دی د هغې په وجه یې زما غصه راپارولې ده. زما غصه د یروشلم خلاف راپاڅېدلې ده او دا به نه سرېږی. (۱۸) او په خپله بادشاه ته، زه مالک خدای د اسرائیل خدای پاک داسې وایم، چې په کتاب کښې څه لیکلی دی تا هغې ته غوږ ونيولو، (۱۹) او کله چې تا واورېدل چې ما یروشلم او د دې خلقو له د سزا ورکولو خبره کړې ده، نو توبه دې وویستله او عاجزی دې ښکاره کړه، جامې دې وشلولې او ودې ژړل. دا ښار به ښار او ویجاړ کړم چې خلق به ورباندې لعنت وائی. خو ما ستا سوال اورېدلے دے، (۲۰) خو چې زه کومه سزا یروشلم له ورکوم هغه به ستا په ژوند کښې نه راځی. ته به په خبر سره مړ شې. “ نو هغه سپری د دې پېغام سره یوسیاہ بادشاه له راواپس شول.

د یوسیاہ د غېرو قومونو عبادتخانی ختمول

۲۳

۱) بیا یوسیاہ بادشاه د یهوداه او یروشلم ټول مشران راوغوښتل، ۲) او هغوی په یو ځای د مالک خدای کور ته لاړل، چې امامان، پېغمبران او باقی نور ټول خلق د وارو نه واخله تر غټو پورې ورسره وو. د هغوی ټولو په وړاندې، بادشاه د لوظ هغه ټول کتاب ولوستلو کوم چې د مالک خدای په کور کښې موندلې شوی وو. ۳) هغه د شاهي ستنې سره ودرېدو او د مالک خدای سره یې یو لوظ وکړو چې د هغه تابعداری به کوی او د زړه د اخلاصه به د هغه ټول قانون او حکمونه منی او چې د هغه لوظ په مطالبو به عمل کوی، څنگه چې په کتاب کښې لیکلې شوی دی. او ټولو خلقو دا لوظ ومنلو. ۴) بیا یوسیاہ مشر امام خلیاه له، د هغه لاندې امامانو او د مالک خدای د کور د ننوتلو د دروازې خادمانو له حکم ورکړو چې د مالک خدای د کور هغه ټول څیزونه ویاسی چې د بعل، د اشیرې بت او د ستورو په عبادت کښې استعمال شوی وی. بادشاه دا ټول څیزونه د قدرون د وادی په پټو کښې د ښار نه بهر وسوزول او د دې ایرې یې بیت ایل ته یوړې. ۵) هغه بت پرسته امامان لرې کړل چې د یهوداه بادشاهانو مقرر کړی وو چې کومو د یهوداه په ښارونو کښې په علاقائی عبادتخانو او یروشلم ته نزدې ځایونو کښې قربانۍ پېش کولې، هغه ټول امامان یې لرې کړل چا چې بعل، نمر، سپوږمی، سیارو او ستورو ته قربانۍ پېش کولې. ۶) هغه د مالک خدای کور نه د اشیرې بت نښه لرې کړله، د ښار نه بهر د قدرون وادی ته یې یوړه، وې سوزوله او خاورې یې کړه او د دې ایره یې د عامو خلقو

په قبرونو باندې وشیندله. (۷) هغه د مالک خدای په کور
 کښې د اوسېدو هغه کوټې وړانې کړې چې د هغه کور نرانو
 کنجرانو نیولې وې، چرته چې بنځو د اشیرې بُت دپاره
 چوغي جوړولې. (۸) د یهوداه په ښارونو کښې چې کوم
 امامان وو هغه یې یروشلم ته راوستل او په ټول ملک کښې
 یې علاقائی عبادتخانه ناپاکه کړه چرته چې هغوی قربانی پېش
 کړې وې. هغه د ښار د حکمران یشوع د دروازې په خوله
 کښې علاقائی عبادتخانی تباہ کړې. دا دروازه ښار ته د ننوتو
 د دروازې په ګس طرف باندې وه. (۹) هغه علاقائی امامانو
 ته دا اجازت نه وو چې په یروشلم کښې یې د مالک خدای د
 قربان ګاه خدمت کړې وې، خو چې د هغوی ملګرو امامانو
 ته کومه پتیره روتې ملاو شوې وه نو هغه یې خوړلې شوه.
 (۱۰) او هغه د هنوم په وادی کښې د غېرو قومونو د عبادت
 خای توفت هم ناپاک کړو، نو چې هیڅ څوک خپل زوی یا
 لور مولک بُت ته د سوزېدونکې نذرانې په توګه نه شی قربانی
 کولې. (۱۱) د آسونو هغه مجسمې یې هم لرې کړې چې د
 یهوداه بادشاه نمر ته وقف کړې وې او چې په دې کښې
 کومې جنګی ګاډې استعمالېدلې هغه یې وسوزولې. (دا د
 مالک خدای د کور په دربار کښې اېښودل شوې وې، چې د
 دروازې او د مشر آفسر ناتن ملک د اوسېدو د کوټې سره
 نږدې وې.) (۱۲) هغه ټولې قربان ګاه چې د یهوداه بادشاهانو د
 محل په چت باندې د احاز بادشاه د کوټې نه بره جوړې کړې
 وې نو یوسیاہ بادشاه هغه راوغورزولې، سره د هغه قربان ګاه
 چې منسی بادشاه د مالک خدای کور په دوو دربارونو کښې
 اېښې وې، هغه قربان ګاه نرې نرې کړلې او د دې ټکړې یې د
 قدرون په وادی کښې واچولې. (۱۳) یوسیاہ هغه علاقائی

عبادتخانی ناپاکی کړې چې سلیمان بادشاه د یروشلم

نمرخاتۀ طرف ته او د زیتونو غره جنوبی طرف ته د بې کاره

بُتانو عبادت دپاره جوړې کړې وې، یعنې د صیدان عستاراتې

بُت، د موآب بُت کموس او د عمون بُت مولک. (۱۴) یوسیاہ

بادشاه د کاپو ستنې ټوټې کړې، د اشیرې بُت نښې یې

راوغورزولې او چې دا چرته ولاړې وې نو هغه خائ یې د

بنیادمو په هډوکو باندې پټ کړو. (۱۵) یوسیاہ په بیت ایل

کښې د عبادت هغه خائ هم راوغورزولو چې د نباط زوئ

یربعام بادشاه جوړ کړے وو، چا چې اسرائیل د گناه طرف

ته بوتلی ؤو. یوسیاہ قربان گاه راوغورزوله، د دې کانی یې

ټوټې ټوټې او خاورې کړل، هغه د اشیرې مجسمه هم

وسوزوله. (۱۶) یوسیاہ مخ واړولو او هلته یې د غره د پاسه

خه قبرونه ولیدل، هډوکي یې ترې نه رابهر کړل او په

قربان گاه باندې یې وسوزول. نو هغه قربان گاه یې ناپاکه کړه،

چې د دې هغه پېغمبر ډېر پخوا پېشگوټې کړې وه چې د اختر

په وخت کښې یربعام بادشاه د قربان گاه سره ولاړ وو.

یوسیاہ بادشاه وکتل او د هغه پېغمبر قبر یې ولیدو چې کوم

دا پېشگوټې کړې وه. (۱۷) هغه تپوس وکړو، ”دا د چا قبر

دے؟“ د بیت ایل خلقو ورته وویل، ”دا د هغه پېغمبر قبر دے

کوم چې د یهوداه نه راغله وو او د دې پېشگوټې یې کړې وه

چې تا د قربان گاه سره وکړل.“ (۱۸) یوسیاہ حکم وکړو، ”دا

هم داسې پرېږدئ، د هغه هډوکي دې څوک نه لرې کوی.“ نو

د هغه هډوکي یې لرې نه کړل او نه د هغه پېغمبر هډوکي لرې

کړے شول چې د سامریه نه راغله وو. (۱۹) په سامریه

کښې یوسیاہ بادشاه په هر یو ښار کښې علاقائی زیارتونه

راوغورزول چې کوم د اسرائیل بادشاهانو جوړ کړی ؤو او د

مالڪ خُداي غصه يي راپارولِي وه. هغه په هغه ٽولو قربان گاه باندې هم هغه شان وڪڙل چې خنگه يي په بيت ايل ڪبني ڪري ؤو. (٢٠) هغه د ٽولو علاقائي عبادتخانو امامان په قربان گاه باندې ووڙل چرته چې هغوي خدومت ڪولو او هغه په هره قربان گاه باندې د بنيادمو هڻوڪي وسوزول او بيا هغه يروشلم ته راواپس شو.

يوسياه د فسحي اختر ڪوي

(٢١) نو يوسياه بادشاه خلقو له حُڪم وركڙو چې د مالڪ خُداي د هغوي د خُداي پاك په درناوي ڪبني د فسحي اختر وڪڙي، لکه خنگه چې د لوظ په ڪتاب ڪبني ليڪلے شوي دي. (٢٢) د قاضيانو د حڪومت د وخت نه پس، د دې په شان د فسحي اختر د اسرائيل يا د يهوداه يو بادشاه هم نه وو ڪڙي. (٢٣) او د يوسياه د بادشاهي په اتلسم ڪال په يروشلم ڪبني د فسحي اختر وڪڙي شو.

د يوسياه نور بدلون راوستل

(٢٤) په هغه ڪتاب ڪبني د ليڪلي شوي قانون عملي ڪولو دپاره چې خلقياه امام د مالڪ خُداي په ڪور ڪبني موندلے وو، يوسياه بادشاه د يروشلم او د نور ٽول يهوداه نه ٽول جادوگر او قسمت بنودونڪي او ڪورني ٽول بُتان او د غڙو قومونو د عبادت نور ٽول حرام خيزونه لڙي ڪڙل. (٢٥) د هغه نه مخڪبني هيڅڪله هم د هغه په شان بادشاه نه وو تهر شوے، ڇا چې د زڙه د اخلاصه، د ٽول عقل او طاقت سره د مالڪ خُداي خدومت ڪڙي وي او د موسي ٽول قانون يي منلے

وی، او نۀ وروستو د هغه په شان بادشاه پیدا شوے وو. (۲۶)

خو منسی بادشاه چې خۀ کړی ؤو نو د هغې په وجه د مالک خدائ سخته غصه راوچته شوې وه او لا سره شوې نۀ وه.

(۲۷) مالک خدائ وفرمائیل، ”ما چې د اسرائیل سره خۀ کړی دی نو هغه به په یهوداه هم وکړم، د یهوداه خلق به زۀ د خپل نظر نه لرې کړم او زۀ به یروشلم رد کړم، کوم ښار او کور چې ما خوبس کړے وو او چې ما فرمائیلی ؤو چې هلته به زما عبادت کپری.“

د یوسیاہ د بادشاهی ختمېدل

(۲۸) یوسیاہ بادشاه چې نور خۀ هم کړی دی هغه د یهوداه د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلے شوی دی. (۲۹) چې کله یوسیاہ بادشاه وو، نو د مصر بادشاه نکوه فرعون د فرات سیند له یو لښکر بوتلو چې د اسور بادشاه مدد وکړی.

یوسیاہ بادشاه په مجدو کښې د مصری لښکر سره مخامخ شو او په جنگ کښې ووژلے شو. (۳۰) د هغه آفسرانو د هغه لاش په یوه جنگی گاډی کښې کښودو او یروشلم ته یې یورو او هلته په شاهی اډیره کښې ښخ کړے شو. د یهوداه خلقو د یوسیاہ زوی یهوآخز خوبس کړو او هغه یې بادشاه مقرر کړو.

د یهوداه بادشاه یهوآخز

(۳۱) یهوآخز د درویشتو کالو وو چې هغه د یهوداه بادشاه شو او هغه په یروشلم باندې درې میاشتی حکومت وکړو. د هغه مور حموطل وه، چې د لبناه د ښار د یرمیاہ لور وه. (۳۲)

هغه د خپل پلار نیکۀ په نقش قدم باندې روان وو او هغه د

مالک خدائِ خِلافِ گناه وکړه. (۲۳) د هغه بادشاهی په هغه وخت ختمه شوه چې د مصر بادشاه نکهو فرعون د حمات ملک رېله ته هغه قېدی بوتلو، نو په یهوداه باندې یې درې زره څلور سوه کلو سپین زر او څلور دېرش کلو سره زر محصُول حواله کړو. (۲۴) نکهو فرعون د یوسیاہ زوی ایلیاقیم د یوسیاہ نه پس د یهوداه بادشاه جوړ کړو او د هغه نوم یې یهوئقیم ته بدل کړو. نکهو فرعون یهوآخز مصر ته بوتلو او هلته مړ شو.

د یهوداه بادشاه یهوئقیم

(۲۵) یهوئقیم بادشاه د خلقو د دولت په مطابق د هغوی نه محصُول راغونډولو، چې هغه غوښتونکې پېسې پوره کړی چې د مصر بادشاه فرعون له په محصُول کښې ورکولې شوې. (۲۶) یهوئقیم د پینځویشو کالو وو چې هغه د یهوداه بادشاه جوړ شو او هغه په یروشلم باندې یوولس کاله بادشاهی وکړه. د هغه مور زبوده وه چې د روماہ بنار د فداپاه لور وه. (۲۷) هغه د خپل پلار نیکه په نقش قدم باندې روان وو، یهوئقیم د مالک خدائِ خِلافِ گناه وکړه.

۲۴ (۱) کله چې یهوئقیم بادشاه وو، نو د بابل بادشاه نبوکدنصر په یهوداه حمله وکړه او درې کاله یې په یهوئقیم باندې زور راوړلو چې د هغه حکومت ته تسلیم شی، بیا یهوئقیم بغاوت وکړو. (۲) نو مالک خدائِ د یهوئقیم خِلاف د یهوداه د تباہ کولو دپاره، د بابل، اسور، موآب او عمون لښکرې ولېږلې، لکه څنگه چې مالک خدائِ د خپلو خدمت

کونکو پېغمبرانو په ذریعه فرمائیلى ؤو چې هغه به داسې کوى. (۳) د مالک خدائ په حکم باندې داسې ځکه وشول چې د يهوداه خلق د خپل حضور نه لرې کړى، دا د هغه ټولو گناهونه په وجه چې منسى بادشاه کړى ؤو. (۴) د هغه بېگناه خلقو د وينې په وجه چې هغه توى کړې وه، نو مالک خدائ ځکه منسى نه شو معاف کولى. (۵) نور هر څه چې يهوېقيم کړى دى هغه د يهوداه د بادشاهانو په تاريخ کېنې ليکلې شوى دى. (۶) يهوېقيم مړ شو او د هغه زوى يهوياکين د هغه نه پس بادشاه جوړ شو. (۷) د مصر بادشاه او د هغه لېنکر بيا هيڅکله هم د مصر نه لا نه رل، ځکه چې اوس د بابل بادشاه د مصر ټوله علاقه قبضه کړې وه، دا د فرات سيند نه واخله د مصر شمالى سرحد پورې وه.

د يهوداه بادشاه يهوياکين

(۸) يهوياکين د اتلسو کالو وو چې هغه د يهوداه بادشاه شو او هغه په يروشلم باندې درې مياشتې بادشاهى وکړه. د هغه مور نحشتا وه چې د يروشلم د النانن لور وه. (۹) يهوياکين د مالک خدائ په نظر کېنې بد عمل کولو هم هغه شان لکه څنگه عمل چې د هغه پلار کړى وو. (۱۰) د هغه په دور کېنې د بابل فوج د يروشلم خلاف روان شو چې مشرى يې د نبوکدنضر بادشاه آفسرانو کوله او يروشلم يې محاصره کړو. (۱۱) د محاصرې په دوران کېنې نبوکدنضر په خپله يروشلم ته راغلو، (۱۲) او يهوياکين بادشاه، سره د خپلې مور، زامنو، آفسرانو او سره د محل د آفسرانو بابليانو ته تسليم شو. د نبوکدنضر د بادشاهى په اتم کال هغه يهوياکين قېدى کړو

١٣) او د محل او د مالک خدائ د کور ټولې خزاني يې بابل

ته يوړې. لکه څنگه چې مالک خدائ پېشگوئي کړې وه،

نبوکدنصر د سرو زرو هغه ټول سامان مات کړو کوم چې

سليمان بادشاه د مالک خدائ د کور دپاره جوړ کړې وو.

١٤) نبوکدنصر د يروشلم خلق، ټول شهزادگان او ټول

مشران سړي قېديان بوتل چې دا ټول په شمېر کښې لس زره

و. هغه سره د لوهارانو، ټول ماهر کارگران وويستل او په

يهوداه کښې يې صرف مسکينان خلق پرېښودل. ١٥)

نبوکدنصر، يهوياکين د يهوياکين مور، د هغه ښځې، د هغه

آفسران او د يهوداه د مشران بابل ته قېديان بوتل. ١٦) د

بابل بادشاه نبوکدنصر ټول فوجيان هم وويستل چې په شمېر

کښې اووه زره و، چې په جنگ کښې ښه تکړه و و او ورسره

يو زر ماهر کارگران او لوهاران هم و. ١٧) نبوکدنصر د

يهوياکين تره متنياه د هغه په ځای د يهوداه بادشاه جوړ کړو

او د متنياه نوم يې صدقيه ته بدل کړو.

د يهوداه بادشاه صدقيه

١٨) صدقيه د يويشتو کالو وو چې هغه د يهوداه بادشاه

جوړ شو او هغه په يروشلم باندې يوولس کاله بادشاهي

وکړه. د هغه مور حموطل وه، چې د لېناه د ښار د يرمياه لور

وه. ١٩) صدقيه بادشاه د مالک خدائ خلاف گناه وکړه

بلکل هم هغسې لکه چې يهويعقيم بادشاه کړې وه. ٢٠) نو

مالک خدائ د يروشلم او د يهوداه خلقو ته دومره غصه شو

چې په آخر کښې يې هغوی د خپل حضور نه لرې کړل.

صدقيه د بابل بادشاه خلاف بغاوت وکړو.

نو د صدقياہ د بادشاهی په نهم کال، د لسمې
 میاشتي په لسمه ورځ، د بابل بادشاه نبوکدنضر د خپل ټول
 لښکر سره د يروشلم خلاف روان شو. هغه د ښار نه بهر
 خېمې ولگولې او د ښار نه گېرچاپېره يې د محاصرې
 دېوالونه تاو کړل. (۱) او د صدقياہ د بادشاهی تر يوولسم
 کال پورې يې دا محاصره کړې وو. (۲) هم د هغه کال د
 څلورمې میاشتي په نهمه ورځ، کله چې قحط دومره سخت
 وو چې د خلقو سره د خوراک هيڅ هم پاتې نه ؤو، (۳) نو په
 يو ځای کښې د ښار دېوال وغورزولې شو او ټول فوجيان
 وتښتېدل. اگر چې ښار بابليانو محاصره کړې وو خو هغوی
 د شپې د دوو دېوالونو په مينځ کښې په دروازه باندې ووتل،
 چې دا د شاهي باغ نه شاته وه او هغوی د اردن وادی طرف
 ته روان شول. (۴) خو د بابليانو لښکر په صدقياہ بادشاه
 پسې وو، يريحو ته نژدې په مېدانونو کښې يې ونيولو او خپل
 ټول فوجيان ترې نه لارل او هغه يې يواځې پرېښودو. (۵)
 صدقياہ نبوکدنضر بادشاه له بوتلې شو، چې هغه د رېله په
 ښار کښې وو او هلته نبوکدنضر په هغه باندې سزا وڅېړوله.
 (۶) نو د صدقياہ په مخکښې د هغه دوه زامن ووژلې شول،
 نبوکدنضر د صدقياہ نه سترگې وويستلې، هغه يې د زېږو په
 هتکړو کښې وټرلو او بابل ته يې بوتلو.

د مالک خدای د کور تباہ کېدل

(۷) د بابل بادشاه نبوکدنضر د بادشاهی د نولسم کال د

پينځمې مياشتې په اوومه ورځ، د بادشاه مشير او د هغه د
 لښکر مشر نبوزردان يروشلم ته وردننه شو. (٩) هغه د مالک
 خدائ کور، شاهي محل او د يروشلم ټول کورونه وسوزول،
 هغه د ښار هر يو لوی عمارت وسوزولو. (١٠) او د هغه
 فوجيانو د ښار دېوالونه راوغورزول. (١١) د شاهي محافظانو
 مشر نبوزردان، هغه خلق وويستل کوم چې په ښار کېنې پاتې
 و، په دې کېنې ماهر کارگران او هغه خلق شامل و چې
 چې د بابل بادشاه خلاف بغاوت کړې وو. (١٢) خو هغه په
 يهوداه کېنې سخت مسکينان خلق پرېښودل، چې د انگور په
 باغونو او پتو کېنې کرل رېبل کوي. (١٣) بابليانو د زېرو
 ستنې او هغه گاډۍ ټوټې ټوټې کړې چې کومې د مالک خدائ
 په کور کېنې وې، د زېرو هغه لويه ډيگۍ يې سره د ټولو زېرو
 بابل ته يوړله. (١٤) هغوی بېلچې او د قربان گاه د پاکولو د
 ايرو لوبښي هم يوړل، د ډيوو د خيال ساتلو سامان، د قربانۍ
 د وينې جامونه، د خوشبويۍ سوزولو لوبښي او د زېرو نور
 ټول سامان چې د مالک خدائ د کور په کار کېنې
 استعمالېدو. (١٥) هغوی هغه هر څه يوړل چې د سرو زرو يا
 سپينو زرو نه جوړ و، د هغه وړو جامونو او لوبښو سره چې
 د بلو سکارو وړو دپاره استعمالېدل. (١٦) سليمان بادشاه د
 مالک خدائ د کور دپاره چې کوم سامان يې د زېرو نه جوړ
 کړې وو، يعنې، دوه ستنې، گاډۍ او لويه ډيگۍ، خو د دې
 ټولو دومره وزن وو چې تللې نه شو. (١٧) دواړه ستنې يو
 شان وې، هره يوه تقريباً نهه گزه اوچته وه چې د بره د زېرو
 سر يې تقريباً دوه گزه اوچت وو. د هر يو سر نه گېرچاپېره
 يې د زېرو جال وو چې د زېرو نه جوړو شوو انارو باندې
 ښائسته کړې شوي وو.

د يهوداه خلقو بابل ته بوتلے کېدل

١٨ د دې نه علاوه، فوجی آفسر، مشر امام شرایاه، ورپسې
امام صفنياه او د مالک خدای د کور نور درې اهم خادمان
قبديان بوتلل. ١٩ د ښار نه يې هغه آفسر بوتلو چې د
فوجيانو مشر وو، پينځه د بادشاه ذاتی مشيران چې لا په ښار
کښې و، د فوجی مشر مدد کوونکے، چې هغه د فوجی
حساب کتاب مشر وو او شپېته نور اهم سړی يې بوتلل. ٢٠
نبوزردان هغوی د بابل بادشاه له بوتلل، چې هغه د رېله په
ښار کښې وو ٢١ چې دا د حمات په علاقه کښې دے. هلته
بادشاه هغوی ووهل او مړه يې کړل. نو داسې د يهوداه خلق
پردی ملک ته بوتلے شول.

د يهوداه حکمران جدلياه

٢٢ د بابل نبوکدنضر د سافن نمسے او د اخيقام زوی
جدلياه، د يهوداه حکمران جوړ کړو. او هغه يې په هغه ټولو
باندې مشر مقرر کړو کوم چې بابل ته نه و بوتلے شوی.
٢٣ کله چې د يهوداه آفسران او فوجيان د دې نه خبر شول
کوم چې تسليم شوی نه و، نو هغوی په مصفاه کښې د
جدلياه سره ملاو شول. هغه آفسران دا و، د ننتياه زوی
اسمعیل، د قريح زوی يوحانان، د تنحومت زوی شرایاه چې
د نطوفاتی د ښار وو او د معکه يازنياه. ٢٤ جدلياه هغوی ته
وویل، ”زه تاسو ته دا خبره کوم چې د بابل د آفسرانو نه مه
پرېږئ. په دې ملک کښې اوسېږئ، د بابل د بادشاه خدمت
کوئ، نو ستاسو هر کار به سم وی.“ ٢٥ خو د هغه کال په

اوومه میاشت، د شاهی خاندان الیسمع نمسے او د نتنیاہ
زویئِ اِسْمَعیل د لسو کسانو سره مصفاہ ته لارو، په جدلیاہ
یپی حملہ وکړه او وپی وژلو. د هغه سره چې کوم یهودیان او
بابلیان ؤو هغه یپی هم ووژل. (۲۶) بیا ټول اِسْرَائیلیان، مالداره
او غریبانان، سره د فوج د افسرانو روان شول او مصر ته
لارل، حُکّه چې هغوی د بابلیانو نه یرېدل.

د یهوياکين د قېد نه آزادېدل

(۲۷) په کوم کال چې اوپل مرو دک د بابل بادشاه شو، نو هغه
د یهوداه بادشاه په یهوياکين باندې رحم وکړو او هغه یپی د
قېدخاني نه آزاد کړو. دا د یهوياکين د قېدی بوتلے کېدو په
اووه دېرشم کال د دولسمې میاشتي په اوويشتمه ورځ باندې
وشول. (۲۸) اوپل مرو دک د هغه سره بنه سلوک وکړو او د
هغه نورو بادشاهانو نه یپی هم د لوی عزت ځای ورکړو کوم
چې د هغه سره په بابل کېنې جلاوطن ؤو. (۲۹) نو یهوياکين
د قېدخاني جامې بدلې کړې او باقی ټول عمر یپی د بادشاه په
دسترخوان روتی خوړله. (۳۰) چې ترڅو هغه ژوندے وو، نو
هره ورځ هغه ته باقاعده خرچه ملاوېده.